

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/2071 ze dne 22. září 2016, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/757, pokud jde o metody monitorování emisí oxidu uhličitého a pravidla pro monitorování dalších příslušných informací⁽¹⁾ 1
  - ★ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/2072 ze dne 22. září 2016 o ověřovacích činnostech a akreditaci ověřovatelů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/757 o monitorování, vykazování a ověřování emisí oxidu uhličitého z námořní dopravy⁽¹⁾ 5
  - ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/2073 ze dne 23. listopadu 2016 o úhradě prostředků přenášených z rozpočtového roku 2016 v souladu s čl. 26 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 25
  - ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/2074 ze dne 25. listopadu 2016, kterým se mění nařízení (EU) č. 37/2010, pokud jde o látku salicylan hlinitý (zásaditý)⁽¹⁾ 29
  - ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/2075 ze dne 25. listopadu 2016, kterým se Španělsku přidělují dodatečné dny na moři v rámci divizí ICES VIIIc a IXa kromě Cádizského zálivu 32
- Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/2076 ze dne 25. listopadu 2016 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 34

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

ROZHODNUTÍ

- ★ **Rozhodnutí Rady (EU) 2016/2077 ze dne 17. října 2016 o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie v Mezinárodní námořní organizaci (IMO) na 70. zasedání Výboru pro ochranu mořského prostředí a 97. zasedání Výboru pro námořní bezpečnost k přijetí změn přílohy VI úmluvy MARPOL, pravidel II-1 úmluvy SOLAS, pravidel III/1.4, III/30 a III/37 úmluvy SOLAS, pravidel II-2/1 a II-2/10 úmluvy SOLAS, pravidla II-1/3-12 úmluvy SOLAS, úmluvy a předpisu o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků (STCW), předpisů o systémech protipožární bezpečnosti a předpisu z roku 2011 o programu rozšířených inspekcí** 36
  - ★ **Rozhodnutí Komise (EU) 2016/2078 ze dne 4. července 2016 o státní podpoře SA.41617-2015/C (ex SA.33584 (2013/C) (ex 2011/NN)), kterou poskytlo Nizozemsko ve prospěch profesionálního fotbalového klubu NEC v Nijmegen (oznámeno pod číslem C(2016) 4048)⁽¹⁾** 40
-

Opravy

- ★ **Oprava rozhodnutí Rady (EU) 2016/1970 ze dne 29. září 2016 o podpisu jménem Evropské unie a prozatímním provádění Dohody o partnerství, vztazích a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Novým Zélandem na straně druhé (Úř. věst. L 304, 11.11.2016)** 52

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) 2016/2071

ze dne 22. září 2016,

kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/757, pokud jde o metody monitorování emisí oxidu uhličitého a pravidla pro monitorování dalších příslušných informací

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/757 ze dne 29. dubna 2015 o monitorování, vykazování a ověřování emisí oxidu uhličitého z námořní dopravy a o změně směrnice 2009/16/ES ⁽¹⁾, a zejména na čl. 5 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (EU) 2015/757 stanoví pravidla pro přesné monitorování, vykazování a ověřování emisí oxidu uhličitého (CO₂) a dalších příslušných informací u lodí, které připlouvají do přístavů spadajících do jurisdikce některého členského státu, nacházejí se v těchto přístavech nebo z nich odplouvají, aby se podpořilo nákladově efektivní snižování emisí CO₂ z námořní dopravy.
- (2) Příloha I nařízení (EU) 2015/757 stanoví metody monitorování emisí CO₂ na základě spotřeby paliva. Příloha II nařízení (EU) 2015/757 stanoví pravidla „monitorování dalších příslušných informací“.
- (3) V části A přílohy I nařízení (EU) 2015/757 se stanoví, že emise CO₂ by se měly vypočítávat vynásobením emisních faktorů a spotřeby paliva, která se určuje metodami monitorování A (dodací listy paliva a pravidelné kontroly palivových nádrží), B (monitorování palivových nádrží na lodí) a C (průtokoměry pro příslušné procesy spalování) stanovenými v části B téže přílohy. V usnesení Mezinárodní námořní organizace ⁽²⁾ o pokynech k metodě výpočtu dosaženého indexu energeticky účinného designu u nových lodí je stanoven soubor standardních hodnot emisních faktorů pro standardní paliva používaná na palubách lodí. Tyto standardní hodnoty lze použít pro výpočet emisí CO₂ z námořní dopravy. Umožnění, aby lodě používaly k monitorování a vykazování svých emisí CO₂ v souladu s přílohou I nařízení (EU) 2015/757 tyto standardní hodnoty, zajišťuje racionální regulační přístup i harmonizované provádění.
- (4) Metody monitorování A, B a C řeší převádění množství doplněného paliva nebo množství paliva zbývajcího v nádržích z objemového vyjádření na hmotnostní vyjádření pomocí hodnot skutečné hustoty paliva. Podle přílohy I části B bodu 2 pátého pododstavce písm. c) mohou společnosti používající metodu monitorování B určit skutečnou hustotu na základě hustoty naměřené při zkušební analýze provedené v akreditované laboratoři

⁽¹⁾ Úř. věst. L 123, 19.5.2015, s. 55.

⁽²⁾ MEPC 245 (66) 2014.

pro testování paliva, je-li dostupná. Rozšíření této možnosti na společnosti, které používají metody monitorování A a C, by zajistilo harmonizované provádění těchto tří metod monitorování v souladu s normou ISO 3675:1998 ⁽¹⁾. Rovněž by tak byly plně zohledněny postupy v dotčeném odvětví a zlepšila by se srovnatelnost spotřeby paliva monitorované s použitím uvedených tří metod.

- (5) Pojetí „od místa vyvázání k místu vyvázání“ by zajistilo větší jednoznačnost a harmonizovaný přístup k přesnému výchozímu a koncovému bodu plaveb. Tím by byly upřesněny parametry používané k monitorování doby strávené na moři a vzdálenosti, kterou loď urazila, jak je uvedeno v příloze II části A bodě 1 písm. a) a b) nařízení (EU) 2015/757, a byly by zohledněny postupy v dotčeném odvětví.
- (6) Pokyny Mezinárodní námořní organizace k dobrovolnému používání provozního ukazatele energetické účinnosti lodí ⁽²⁾ a norma CEN EN 16258 (2012) ⁽³⁾ nabízejí lodím typu ro-ro možnost monitorovat a vykazovat přepravovaný náklad na základě skutečné hmotnosti nákladu. Doplněním tohoto dalšího parametru k parametrům stanoveným v příloze II části A bodě 1 písm. e) nařízení (EU) 2015/757 by byly lépe zohledněny postupy v dotčeném odvětví, a monitorování by tudíž bylo snazší.
- (7) V souladu s obvyklým postupem Komise, v jehož rámci jsou ve fázi přípravy aktů v přenesené pravomoci konzultováni odborníci, byla pod záštitou Evropského fóra pro udržitelnou lodní dopravu zřízena podskupina pro monitorování složená z odborníků z členských států, dotčeného odvětví a občanské společnosti. Tato podskupina zmapovala řadu mezinárodních a evropských norem a mezinárodních pravidel, jakož i vědecký a technický vývoj a doporučila, aby byly do tohoto nařízení zapracovány. Návrh jejich doporučení, pokud jde o tyto aspekty, byl dne 28. června 2016 schválen plénem Evropského fóra pro udržitelnou lodní dopravu.
- (8) Přílohy I a II nařízení (EU) 2015/757 by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Přílohy I a II nařízení (EU) 2015/757 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 22. září 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ ISO 3675:1998 Ropa a kapalné ropné výrobky – Laboratorní stanovení hustoty – Stanovení hustoměrem.

⁽²⁾ MEPC.1/Circ.684 IMO *Guidelines for voluntary use of the ship Energy Efficiency Operational Indicator*.

⁽³⁾ Metodika pro výpočet a deklaraci spotřeby energie a emise skleníkových plynů v přepravních službách (přeprava zboží a osob).

PŘÍLOHA

Přílohy I a II nařízení (EU) 2015/757 se mění takto:

1) Příloha I se mění takto:

a) Část A se nahrazuje tímto:

„A. VÝPOČET EMISÍ CO₂ (ČLÁNEK 9)

Pro účely výpočtu emisí CO₂ použijí společnosti tento vzorec:

Spotřeba paliva × emisní faktor

Spotřeba paliva zahrnuje palivo spotřebované hlavními motory, pomocnými motory, plynovými turbínami, kotli a generátory inertních plynů.

Spotřeba paliva během postoje lodě vyvázané u nábřeží v přístavech se vypočte samostatně.

Pro paliva používaná na palubě se použijí následující standardní hodnoty emisních faktorů:

Typ paliva	Reference	Emisní faktor (tuny CO ₂ /tuny paliva)
1 Motorová nafta	ISO 8217 třídy DMX až DMB	3,206
2 Lehký topný olej	ISO 8217 třídy RMA až RMD	3,151
3 Těžký topný olej	ISO 8217 třídy RME až RMK	3,114
4 Zkapalněný ropný plyn (LPG)	Propan	3,000
	Butan	3,030
5 Zkapalněný zemní plyn (LNG)		2,750
6 Methanol		1,375
7 Ethanol		1,913

V případě biopaliv, alternativních nefosilních paliv a dalších paliv, pro něž nejsou stanoveny standardní hodnoty, se použijí vhodné emisní faktory.“

b) Část B se mění takto:

i) V bodě 1 pátém pododstavci se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) hustoty naměřené dodavatelem paliva při doplňování paliva a zaznamenané na faktuře za palivo nebo dodacím listu paliva;“

ii) V bodě 1 pátém pododstavci se doplňuje nové písmeno, které zní:

„c) je-li dostupná, hustoty naměřené při zkušební analýze provedené v akreditované laboratoři pro testování paliva.“

iii) V bodě 3 čtvrtém pododstavci se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) hustoty naměřené dodavatelem paliva při doplňování paliva a zaznamenané na faktuře za palivo nebo dodacím listu paliva;“

iv) V bodě 3 čtvrtém pododstavci se doplňuje nové písmeno, které zní:

„c) je-li dostupná, hustoty naměřené při zkušební analýze provedené v akreditované laboratoři pro testování paliva.“

2) Bod 1 v části A přílohy II se mění takto:

a) V písmeni a) se první věta nahrazuje tímto:

„Datum a hodina vyplutí z místa vyvázání a příplutí do místa vyvázání se vyjádří pomocí greenwickského středního času (GMT/UTC).“

b) V písmeni b) se poslední věta nahrazuje tímto:

„Vzdálenost, kterou loď urazila, se určí od místa vyvázání v přístavu vyplutí do místa vyvázání v přístavu příplutí a vyjádří se v námořních mílích.“

c) V písmeni e) se první pododstavec nahrazuje tímto:

„U lodí typu ro-ro se přepravovaný náklad vymezí jako hmotnost nákladu na palubě, určená jako skutečná hmotnost nebo počet nákladových jednotek (nákladních vozidel, automobilů atd.) nebo jako obsazené metry jízdních pruhů vynásobené standardními hodnotami pro jejich hmotnost.“

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) 2016/2072**ze dne 22. září 2016****o ověřovacích činnostech a akreditaci ověřovatelů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/757 o monitorování, vykazování a ověřování emisí oxidu uhličitého z námořní dopravy****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/757 ze dne 29. dubna 2015 o monitorování, vykazování a ověřování emisí oxidu uhličitého z námořní dopravy a o změně směrnice 2009/16/ES ⁽¹⁾, a zejména na čl. 15 odst. 5 a čl. 16 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ustanovení čl. 15 odst. 5 a čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) 2015/757 stanoví, že Komise přijímá akty v přenesené pravomoci, které dále upřesňují pravidla pro ověřovací činnosti a metody akreditace ověřovatelů. Tyto činnosti a metody jsou věcně propojeny, proto je toto nařízení založeno na obou právních základech.
- (2) Provádění čl. 15 odst. 5 nařízení (EU) 2015/757 vyžaduje přijetí celkového rámce pravidel, který má zajistit, aby posuzování plánů monitorování a ověřování výkazů emisí vypracovaných v souladu s uvedeným nařízením prováděli harmonizovaným způsobem ověřovatelé, kteří mají odbornou způsobilost provádět svěřené úkoly nezávisle a nestranně.
- (3) Při provádění čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) 2015/757 je nezbytné zajistit synergii mezi celkovým rámcem pro akreditaci stanoveným v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ⁽²⁾ a zvláštními rysy ověřovacích a akreditačních činností týkajících se emisí CO₂ v odvětví námořní dopravy. Podle čl. 16 odst. 2 nařízení (EU) 2015/757 se má nařízení (ES) č. 765/2008 vztahovat na aspekty akreditace ověřovatelů, které nejsou upraveny nařízením (EU) 2015/757.
- (4) Aby bylo zaručeno, že vykázané údaje budou spolehlivé, je nezbytné zajistit, aby ověřování prováděli nezávislí a příslušní ověřovatelé. Systém ověřování a akreditace by měl zabránit zbytečné duplikaci postupů a úprav podle jiných právních nástrojů Unie, což by s sebou přineslo zvýšenou zátěž pro členské státy či hospodářské subjekty. Proto je vhodné využít osvědčené postupy vyplývající z uplatňování harmonizovaných norem přijatých Evropským výborem pro normalizaci na základě pověření vydaného Komisí v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ⁽³⁾ (například těch, které se týkají požadavků na subjekty validování nebo ověřování skleníkových plynů pro účely akreditace nebo jiných forem uznávání, a které se týkají obecných požadavků na akreditační orgány akreditující subjekty posuzování shody, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*), a dále pak dokument EA-6/03 a jiné technické dokumenty, které vypracovala asociace Evropská spolupráce v akreditaci.
- (5) Harmonizovaná pravidla pro posuzování plánů monitorování, ověřování výkazů emisí a vydávání dokumentů o souladu ze strany ověřovatelů by měla jasně definovat odpovědnost a činnost ověřovatelů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 123, 19.5.2015, s. 55.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a pravidel pro služby informační společnosti (Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37).

- (6) Při posuzování plánu monitorování by měli ověřovatelé provést řadu činností, aby vyhodnotili úplnost, relevanci a soulad informací předložených dotčenou společností, pokud jde o postup monitorování a vykazování u plavidla, aby mohli rozhodnout, zda je plán v souladu s nařízením (EU) 2015/757.
- (7) Podle prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/1927⁽¹⁾, mohou společnosti odkázat při předkládání plánu monitorování plavidla na informace o stávajících postupech a kontrolách lodi, na které se vztahují harmonizované normy v oblasti kvality, životního prostředí a hospodaření s energiemi (například EN ISO 9001:2015, EN ISO 14001:2015, EN ISO 50001:2011) nebo podle Mezinárodního předpisu pro řízení bezpečnosti (předpis ISM)⁽²⁾ nebo plánu řízení energetické účinnosti lodí (SEEMP)⁽³⁾. K zajištění racionálního přístupu by měli být ověřovatelé schopni je posoudit v rozsahu, v jakém jsou podstatné pro monitorování a vykazování údajů podle nařízení (EU) 2015/757 [a tohoto nařízení].
- (8) Poskytování dokumentů a výměna příslušných informací mezi společnostmi a ověřovateli je zásadní pro všechny aspekty postupu ověřování, zejména pro posouzení plánu monitorování, posuzování rizik a ověřování výkazu emisí. Je nezbytné stanovit řadu harmonizovaných požadavků upravujících poskytování informací a dokumentů, které se zpřístupňují ověřovateli před zahájením ověřovacích činností a v dalších fázích ověřování.
- (9) Ověřovatel by měl při ověřování výkazu emisí zaujmout přístup založený na míře rizika v souladu s čl. 15 odst. 1, 2 a 3 nařízení (EU) 2015/757. Analýza náchylnosti vykázaných údajů k případným podstatným nepřesnostem je nezbytnou součástí postupu ověřování a určuje, jak by měl ověřovatel provádět své činnosti.
- (10) Každá část postupu ověřování výkazů emisí, včetně prohlídky na místě, je úzce spojena s výsledkem analýzy rizika nepřesnosti. Ověřovatel by měl být povinen přizpůsobit jednu nebo více ověřovacích činností zjištěním a informacím získaným během postupu ověřování, aby splnil požadavky na dosažení přiměřených záruk.
- (11) K zajištění souladu a porovnatelnosti monitorovaných údajů v čase v souladu s čl. 4 odst. 3 nařízení (EU) 2015/757 by měl být plán monitorování, který byl posouzen jako uspokojivý, pro ověřovatele výchozím bodem při posuzování výkazu emisí plavidla. Ověřovatel by měl posoudit, zda plán a požadované postupy byly provedeny správně. Oznámí společnosti jakékoliv neshody nebo nepřesnosti, které zjistí. Ověřovatel zahrne neopravené nepřesnosti nebo neshody vedoucí k podstatným chybám do zprávy o ověření a uvede, že výkaz emisí není v souladu s nařízením (EU) 2015/757 a tímto nařízením.
- (12) Veškeré činnosti během postupu ověřování výkazu emisí jsou vzájemně propojeny a měly by vyústit ve vydání zprávy o ověření, která obsahuje stanovisko k výsledku ověření. Úroveň ujištění by se měla odvíjet od toho, jak důkladně a podrobně byly provedeny ověřovací činnosti a jak bylo formulováno prohlášení o ověření. Harmonizované požadavky na provádění ověřovacích činností a na zprávy o ověření by zajistily, že všichni ověřovatelé budou uplatňovat stejné normy.
- (13) Ověřovací činnosti, včetně posuzování plánů monitorování a ověřování výkazů emisí, by měli provádět odborně způsobilí ověřovatelé a pracovníci. K zajištění odborné způsobilosti příslušných pracovníků k provádění úkolů, které jim jsou svěřeny, by měli ověřovatelé zavést a neustále zlepšovat vnitřní postupy. Kritéria pro určení, zda je ověřovatel způsobilý, by měla být shodná ve všech členských státech a měla by být ověřitelná, objektivní a transparentní.
- (14) Pro podporu vysoké kvality ověřovacích činností je třeba stanovit harmonizovaná pravidla určující, zda je ověřovatel způsobilý, nezávislý a nestranný, a tedy oprávněn pro provádění požadovaných činností.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1927 ze dne 4. listopadu 2016 o šablonách pro plány monitorování, výkazy emisí a dokumenty o souladu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/757 o monitorování, vykazování a ověřování emisí oxidu uhličitého z námořní dopravy (Úř. věst. L 299, 5.11.2016, s. 1).

⁽²⁾ Přijatý Mezinárodní námořní organizací (IMO) rezolucí shromáždění A.741(18).

⁽³⁾ Pravidlo 22 MARPOL, příloha VI.

- (15) Je nezbytné zavést celkový rámec pravidel pro akreditaci právních subjektů, který zaručí, že ověřovatelé budou mít odbornou způsobilost provádět úkoly, které jim byly svěřeny, nezávisle, nestranně a v souladu s požadavky a zásadami uvedenými v nařízení (EU) 2015/757, nařízení (ES) č. 765/2008 a tímto nařízením.
- (16) V souladu s čl. 16 odst. 2 nařízení (EU) 2015/757 by se na obecné zásady a požadavky pro vnitrostátní akreditační orgány měly vztahovat články 4 až 12 nařízení (ES) č. 765/2008.
- (17) V souladu s běžnou praxí Komise konzultovat při přípravě návrhů aktů v přenesené pravomoci s odborníky byla pod záštitou Evropského fóra pro udržitelnou lodní dopravu zřízena podskupina pro ověřování a akreditaci v rámci monitorování, vykazování a ověřování emisí v námořní dopravě, která sdružovala odborníky z členských států, průmyslových odvětví a dalších příslušných organizací, včetně občanské společnosti. Podskupina doporučila, aby toto nařízení upravilo řadu prvků. Plenární zasedání Evropského fóra pro udržitelnou lodní dopravu podpořilo návrhy doporučení k těmto aspektům dne 28. června 2016,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví ustanovení upravující posuzování plánů monitorování a ověřování výkazů emisí. Také stanoví požadavky na způsobilost a postupy.

Toto nařízení stanoví pravidla pro akreditaci ověřovatelů ze strany vnitrostátních akreditačních orgánů a dozor nad nimi podle nařízení (ES) č. 765/2008.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „akreditací“ osvědčení vydané vnitrostátním akreditačním orgánem, že ověřovatel splňuje požadavky dané harmonizovanými normami ve smyslu čl. 2 bodu 9 nařízení (ES) č. 765/2008 a požadavky tohoto nařízení, a proto je oprávněn provádět ověřovací činnosti podle kapitoly II;
- 2) „neshodou“:
  - a) pro účely posuzování plánu monitorování, že plán nespĺňuje požadavky podle článků 6 a 7 nařízení (EU) 2015/757 a prováděcího nařízení (EU) 2016/1927;
  - b) pro účely ověřování výkazu emisí, že emise CO₂ a další příslušné informace nejsou vykázány v souladu s metodikou monitorování popsanou v plánu monitorování, který akreditovaný ověřovatel posoudil jako uspokojivý;
  - c) pro účely akreditace jakékoli konání či opomenutí ověřovatele, které je v rozporu s požadavky nařízení (EU) 2015/757 a tohoto nařízení;
- 3) „přiměřenou zárukou“ vysoká, nikoli však absolutní úroveň záruky kladně vyjádřená v ověřovacím posudku a udávající, zda výkaz emisí, který je předmětem ověření, neobsahuje podstatnou nepřesnost;
- 4) „úrovni závažnosti“ se rozumí kvantitativní prahová hodnota nebo mezní bod, nad nímž jsou nepřesnosti samy o sobě nebo ve spojení s jinými nepřesnostmi považovány ověřovatelem za podstatné;
- 5) „inherentním rizikem“ náchylnost parametru ve výkazu emisí k nepřesnostem, které by mohly být podstatné samy o sobě nebo spolu s jinými nepřesnostmi, předtím, než se zohlední dopad jakýchkoli jiných souvisejících činností;

- 6) „kontrolním rizikem“ náchylnost parametru ve výkazu emisí k nepřesnostem, které by mohly být podstatné samy o sobě nebo spolu s jinými nepřesnostmi a které se nepodaří odstranit, zjistit, ani opravit včas kontrolním systémem;
- 7) „detekčním rizikem“ riziko, že ověřovatel neodhalí podstatnou nepřesnost;
- 8) „ověřovacím rizikem“ riziko (funkce inherentního, kontrolního a detekčního rizika), že ověřovatel vydá nesprávný ověřovací posudek, pokud výkaz emisí obsahuje podstatné nepřesnosti;
- 9) „nepřesností“ opomenutí, zkreslení nebo chyba ve vykázaných údajích s výjimkou přípustné nejistoty podle nařízení (EU) 2015/757 a se zohledněním pokynů vypracovaných Komisí v těchto otázkách;
- 10) „podstatnou nepřesností“ nepřesnost, která dle názoru ověřovatele sama o sobě nebo spolu s jinými nepřesnostmi překračuje úroveň závažnosti nebo by mohla mít jinak vliv na celkové vykázané emise či jiné související informace;
- 11) „místem“ pro účely posuzování plánu monitorování nebo ověřování výkazu emisí plavidla, umístění, kde je definován a řízen proces monitorování, včetně umístění, v nichž jsou kontrolovány a ukládány příslušné údaje a informace;
- 12) „interní dokumentací o ověření“ se rozumí veškerá interní dokumentace, kterou ověřovatel shromáždil s cílem zaznamenat všechny podpůrné doklady a zdůvodnit činnosti prováděné za účelem posouzení plánu monitorování nebo ověření výkazu emisí podle tohoto nařízení;
- 13) „auditorem pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě“ jednotlivý člen ověřovacího týmu odpovědný za posouzení plánu monitorování nebo ověření výkazu emisí;
- 14) „osobou provádějící nezávislý přezkum“ osoba pověřená ověřovatelem, aby prováděla konkrétní vnitřní přezkumné činnosti, která patří ke stejnému právnímu subjektu, ale neprováděla žádnou z ověřovacích činností podléhajících přezkumu;
- 15) „technickým odborníkem“ osoba, která poskytuje podrobné znalosti a vědomosti ohledně určitého předmětu potřebného k provádění ověřovacích činností pro účely kapitoly II a akreditačních činností pro účely kapitol IV a V;
- 16) „posuzovatelem“ osoba jmenovaná vnitrostátním akreditačním orgánem k posouzení ověřovatele podle tohoto nařízení, a to samostatně nebo jako člen posuzovacího týmu;
- 17) „vedoucím posuzovatelem“ posuzovatel, který má celkovou odpovědnost za posouzení ověřovatele podle tohoto nařízení.

Článek 3

Předpoklad shody

Pokud ověřovatel prokáže shodu s kritérii stanovenými v příslušných harmonizovaných normách ve smyslu čl. 2 bodu 9 nařízení (ES) č. 765/2008, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo v jejich částech, předpokládá se, že splňuje požadavky stanovené v kapitolách II a III tohoto nařízení v rozsahu, v němž se harmonizované normy na tyto požadavky vztahují.

KAPITOLA II

OVĚŘOVACÍ ČINNOSTI

ODDÍL 1

Posuzování plánů monitorování

Článek 4

Informace poskytované společnostmi

1. Společnosti poskytnou ověřovateli plán monitorování svých plavidel pomocí šablony odpovídající vzoru uvedenému v příloze I prováděcího nařízení (EU) 2016/1927. Pokud je plán monitorování v jiném jazyce než v angličtině, poskytnou překlad do angličtiny.

2. Před zahájením posouzení plánu monitorování poskytne též společnost ověřovateli alespoň níže uvedené informace:
  - a) příslušnou dokumentaci nebo popis instalací plavidla, popřípadě včetně osvědčení o zdrojích emisí, (popřípadě) použitých průtokoměrů, postupů a procesů nebo schémat připravených a ukládaných mimo plán, na které plán odkazuje;
  - b) v případě změn systému monitorování a vykazování, které jsou uvedeny v čl. 7 odst. 2 písm. c) a d) nařízení (EU) 2015/757, příslušně aktualizované verze nebo nové dokumenty umožňující posouzení změněného plánu.
3. Společnost na žádost poskytne jakékoliv další informace považované za potřebné pro provedení posouzení plánu.

Článek 5

Posuzování plánů monitorování

1. Při posuzování plánu monitorování ověřovatel řeší otázku úplnosti informací uvedených v plánu monitorování, jejich přesnosti, relevance a souladu s nařízením (EU) 2015/757.
2. Ověřovatel alespoň:
  - a) posoudí, zda společnost použila vhodnou šablonu plánu monitorování a zda jsou poskytnuty informace ke všem povinným položkám uvedeným v příloze I prováděcího nařízení (EU) 2016/1927;
  - b) ověří, zda informace v plánu monitorování přesně a úplně popisují zdroje emisí a měřicí zařízení instalované na palubě plavidla a systémy a postupy určené pro monitorování a vykazování příslušných informací podle nařízení (EU) 2015/757;
  - c) zajistí, aby byla zavedena vhodná monitorovací opatření v případě, že chce plavidlo využít odchylku od monitorování paliva a emisí CO₂ za jednotlivé plavby podle čl. 9 odst. 2 nařízení (EU) 2015/757;
  - d) popřípadě posoudí, zda informace poskytnuté společností týkající se prvků, postupů nebo kontrol prováděných jako součást stávajících systémů řízení plavidla nebo těch, na které se vztahují harmonizované normy v oblasti kvality, životního prostředí a hospodaření s energiemi, jsou relevantní pro monitorování emisí CO₂ a jiných příslušných informací a vykazování podle nařízení (EU) 2015/757 a prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/1928 ⁽¹⁾.
3. Pro účely posouzení plánu monitorování může ověřovatel využít šetření, kontrolu dokumentů, sledování a jiné prostředky auditu, které považuje za vhodné.

Článek 6

Prohlídky na místě

1. Ověřovatel provede prohlídky na místě, aby dostatečně pochopil postupy popsané v plánu monitorování a osvědčil, že informace v něm uvedené jsou přesné.
2. Ověřovatel určí, kde proběhne prohlídka na místě poté, co zohlední místo, kde je uchovávána podstatná část příslušných údajů, včetně elektronických nebo papírových kopií dokumentů, jejichž originály jsou uloženy na palubě, a místo, kde jsou prováděny činnosti týkající se toku dat.
3. Ověřovatel také určí, které činnosti provede, a dobu potřebnou pro prohlídku na místě.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1928 ze dne 4. listopadu 2016 o určování přepravovaného nákladu pro jiné kategorie lodí, než jsou osobní lodě, lodě typu ro-ro a kontejnerové lodě, podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/757 o monitorování, vykazování a ověřování emisí oxidu uhličitého z námořní dopravy (Úř. věst. L 299, 5.11.2016, s. 22).

4. Odchylně od odstavce 1 může ověřovatel upustit od prohlídky na místě, pokud je splněna jedna z těchto podmínek:
- a) má dostatečné znalosti systémů monitorování a vykazování plavidla, včetně jejich existence, provádění a účinného provozu zajišťovaného společností;
  - b) povaha a úroveň složitosti systému monitorování a vykazování plavidla umožňují, že lze od prohlídky na místě upustit;
  - c) je schopen získat a posoudit veškeré požadované informace vzdáleným přístupem.
5. Pokud ověřovatel upustí od prohlídky na místě podle odstavce 4, odůvodní v interní dokumentaci o ověření, proč prohlídky na místě neprovedl.

Článek 7

Řešení neshod v plánu monitorování

1. Pokud ověřovatel v průběhu posuzování plánu monitorování zjistí neshody, informuje o nich bez zbytečného odkladu společnost a požádá ji o příslušné opravy v navrženém časovém rámci.
2. Společnost opraví všechny neshody, o kterých byla ověřovatelem informována, a předloží ověřovateli revidovaný plán monitorování podle dohodnutého časového rámce, který ověřovateli umožní, aby jej před zahájením vykazovaného období znovu posoudil.
3. Ověřovatel zaznamená v interní dokumentaci o ověření všechny neshody, které byly opraveny v průběhu posuzování plánu monitorování, a označí je jako vyřešené.

Článek 8

Nezávislý přezkum posouzení plánu monitorování

1. Ověřovací tým předloží bezodkladně a před tím, než informuje společnost, interní dokumentaci o ověření a návrh závěrů posouzení plánu osobě provádějící nezávislý přezkum.
2. Osoba provádějící nezávislý přezkum provede přezkum, aby zajistila, že plán monitorování byl posouzen v souladu s tímto nařízením a že byla uplatněna řádná odborná péče a úsudek.
3. Rozsah nezávislého přezkumu zahrnuje celkový postup posouzení popsany v tomto oddílu a zaznamenaný v interní dokumentaci o ověření.
4. Ověřovatel zahrne výsledky nezávislého přezkumu do interní dokumentace o ověření.

Článek 9

Závěry ověřovatele k posuzování plánu monitorování

Na základě informací shromážděných během posuzování plánu monitorování informuje ověřovatel bezodkladně písemně společnost o přijatých závěrech a uvede, zda plán monitorování:

- a) je posouzen jako v souladu s nařízením (EU) 2015/757;
- b) obsahuje neshody, pro které není v souladu s nařízením (EU) 2015/757.

ODDÍL 2

Ověřování výkazů emisí

Článek 10

Informace poskytované společnostmi

1. Před zahájením ověřování výkazu emisí poskytnou společnosti ověřovateli níže uvedené podpůrné informace:
  - a) seznam plaveb dotčeného plavidla během vykazovaného období podle článku 10 nařízení (EU) 2015/757;

- b) popřípadě kopii výkazu emisí za předchozí rok, pokud ověřovatel neprovedl ověření takového výkazu;
- c) kopii použitého plánu či plánů monitorování, popřípadě včetně dokladů obsahujících závěry posouzení provedeného akreditovaným ověřovatelem.
2. Poté, co ověřovatel shledal konkrétní oddíl/oddíly nebo dokument/dokumenty za relevantní pro účely ověření, poskytnou společnosti také níže uvedené podpůrné informace:
- a) kopie oficiálního palubního deníku plavidla a záznamů o spotřebě paliva (pokud jsou vedeny zvlášť);
- b) kopie dokladů o čerpání paliva;
- c) kopie dokumentů obsahujících informace o počtu přepravovaných osob a množství nákladu, vzdálenosti, kterou loď urazila, a době strávené na moři u plaveb uskutečněných během vykazovaného období.
3. Kromě toho mohou na základě použité metody monitorování ověřovatelé popřípadě požádat společnost, aby poskytla:
- a) přehled systémů IT znázorňující tok dat u příslušného plavidla;
- b) doklad o údržbě a přesnosti/nejistotě měřicího zařízení/průtokoměrů (např. osvědčení o kalibraci);
- c) výpis údajů spotřeby paliva z průtokoměrů;
- d) kopie dokladu o odečtech měřičů zásobníků paliva;
- e) výpis údajů o činnosti ze systémů přímého měření emisí;
- f) jakékoliv další informace nezbytné pro ověření výkazu emisí.
4. V případě změny společnosti poskytnou dotčené společnosti ověřovateli s náležitou péčí výše uvedené podpůrné dokumenty nebo informace týkající se plaveb uskutečněných na jejich odpovědnost.
5. Společnosti uchovají výše uvedené informace po dobu stanovenou v Mezinárodní úmluvě IMO o zabránění znečišťování z lodí z roku 1973 (dále jen „úmluva MARPOL“) a Mezinárodní úmluvě o bezpečnosti lidského života na moři z roku 1988 (dále jen „úmluva SOLAS“). Do vydání dokumentu o souladu podle článku 17 nařízení (EU) 2015/757 může ověřovatel žádat jakékoliv informace uvedené v odstavcích 1, 2 a 3.

Článek 11

Posouzení rizik prováděné ověřovateli

1. Kromě prvků uvedených v čl. 15 odst. 1, 2 a 3 nařízení (EU) 2015/757 ověřovatel zjistí a analyzuje všechny níže uvedené skutečnosti:
- a) inherentní rizika;
- b) kontrolní rizika;
- c) detekční rizika.
2. Ověřovatel zhodnotí oblasti, kde hrozí větší ověřovací riziko, a alespoň tyto údaje: údaje o plavbě, spotřebě paliva, emisích CO₂, vzdálenosti, kterou loď urazila, době strávené na moři, přepravovaném nákladu a souhrn údajů uvedených ve výkazu emisí.
3. Při zjišťování a analýze aspektů uvedených v odstavci 2 zohlední ověřovatel existenci, úplnost, přesnost, soulad, transparentnost a relevanci vykázaných informací.
4. S ohledem na informace, které získá v průběhu ověřování, ověřovatel popřípadě zreviduje posouzení rizik a změní nebo zopakuje ověřovací činnosti, jež se mají provést.

Článek 12

Plán ověřování

Ověřovatel vypracuje plán ověřování odpovídající získaným informacím a rizikům zjištěným během posuzování rizik. Plán ověřování obsahuje alespoň:

- a) program ověřování popisující povahu a rozsah ověřovacích činností a dobu a způsob, jakým budou provedeny;
- b) plán odběru vzorku údajů, který stanoví rozsah a metody odběru vzorku údajů týkajících se údajových položek, na nichž se zakládají úhrnné emise CO₂, spotřeba paliva nebo jiné příslušné informace ve výkazu emisí.

Článek 13

Ověřovací činnosti týkající se výkazu emisí

1. Ověřovatel provede plán ověřování a na základě posouzení rizik ověří, zda systémy monitorování a vykazování popsané v plánu monitorování, který byl posouzen jako uspokojivý, existují v praxi a jsou správně prováděny.

Za tímto účelem ověřovatel zváží provedení alespoň níže uvedených typů postupů:

- a) šetření u příslušných pracovníků;
  - b) kontroly dokumentů;
  - c) postupů sledování a rekapitulace.
2. Ověřovatel popřípadě zkontroluje, zda jsou činnosti vnitřní kontroly popsané v plánu monitorování účinně prováděny. Za tímto účelem může zvážit zkoušky účinnosti zdokumentovaných kontrol na základě vzorku.

Článek 14

Ověřování vykázaných údajů

1. Ověřovatel ověří údaje vykázané ve výkazu emisí: podrobnými zkouškami, včetně jejich výsledování k primárnímu zdroji dat; jejich porovnáním s vnějšími zdroji údajů, včetně údajů o vysledovatelnosti plavidla; provedením vyrovnání; kontrolou prahových hodnot příslušných údajů; a přepočítáním.

2. V rámci ověření údajů uvedených v odstavci 1 ověřovatel zkontroluje:

- a) úplnost zdrojů emisí popsaných v plánu monitorování;
- b) úplnost údajů, včetně údajů o plavbách vykázaných jako spadající do působnosti nařízení (EU) 2015/757;
- c) soulad mezi vykázanými celkovými údaji a údaji z příslušné dokumentace nebo primárních zdrojů;
- d) popřípadě soulad mezi celkovou spotřebou paliva a údaji o zakoupeném palivu nebo palivu jinak dodanému na příslušné plavidlo;
- e) spolehlivost a přesnost údajů.

Článek 15

Úroveň závažnosti

1. Pro účely ověření údajů o spotřebě paliva a emisích CO₂ uvedených ve výkazu emisí činí úroveň závažnosti 5 % celkových emisí vykázaných pro každou položku za vykazované období.

2. Pro účely ověření jiných příslušných informací ve výkazu emisí o přepravovaném nákladu, přepravním výkonu, vzdálenosti, kterou loď urazila, a době strávené na moři činí úroveň závažnosti 5 % celkových emisí vykázaných pro každou položku za vykazované období.

Článek 16

Prohlídky na místě

1. Ověřovatel provede prohlídky na místě, aby dostatečně pochopil systém monitorování a vykazování společnosti a pravidla popsány v plánu monitorování.
2. Ověřovatel určí umístění prohlídky na místě na základě výsledků posouzení rizik a po zohlednění místa, kde je uchovávána podstatná část příslušných údajů, včetně elektronických nebo papírových kopií dokumentů, jejichž originály jsou uloženy na palubě, a místa, kde jsou prováděny činnosti týkající se toku dat.
3. Ověřovatel také určí činnosti, které mají být provedeny, a dobu potřebnou pro prohlídku na místě.
4. Odchylně od odstavce 1 může ověřovatel upustit od prohlídky na místě, pokud je na základě výsledku posouzení rizik splněna jedna z níže uvedených podmínek:
  - a) má dostatečnou znalost systémů, které zajišťují monitorování a vykazování pravidla, včetně jejich existence, provádění a účinného uplatňování ze strany společnosti;
  - b) povaha a úroveň složitosti systému, který zajišťuje monitorování a vykazování pravidla, umožňují, aby bylo od prohlídky na místě upuštěno;
  - c) ověřovatel je schopen získat vzdálený přístup ke všem požadovaným informacím, včetně správného uplatňování metodiky popsané v plánu monitorování a ověření údajů vykázaných ve výkazu emisí.
5. Na základě výsledku prohlídky na místě na pevnině může ověřovatel rozhodnout o prohlídce pravidla, pokud dospěje k závěru, že pro snížení rizika podstatné nepřesnosti ve výkazu emisí je ověření na palubě třeba provést.
6. Pokud ověřovatel upustí od prohlídky na místě podle odstavce 4, uvede v interní dokumentaci o ověření důvody, které ho k tomu vedly.

Článek 17

Řešení nepřesností a neshod ve výkazu emisí

1. Pokud ověřovatel v průběhu ověřování výkazu emisí zjistí nepřesnosti nebo neshody, informuje o nich bez zbytečného odkladu společnost a požádá ji o příslušné opravy v rozumné lhůtě.
2. Ověřovatel zaznamená v interní dokumentaci o ověření všechny nepřesnosti a neshody, které byly opraveny v průběhu ověřování, a označí je jako vyřešené.
3. Pokud společnost nepřesnosti nebo neshody uvedené v odstavci 1 neopraví, ověřovatel před vydáním zprávy o ověření požádá společnost, aby vysvětlila hlavní příčiny nepřesností nebo neshod.
4. Ověřovatel rozhodne, zda neopravené nepřesnosti samy o sobě nebo spolu s jinými nepřesnostmi mají dopad na celkové vykázané emise nebo jiné příslušné informace, a zda tento dopad povede k podstatným nepřesnostem.
5. Ověřovatel může považovat nepřesnosti nebo neshody, které jsou samy o sobě nebo spolu s jinými nepřesnostmi pod úrovní závažnosti, která je stanovena v článku 15, za podstatné nepřesnosti, pokud to odůvodňuje jejich rozsah a povaha nebo konkrétní okolnosti případu.

Článek 18

Závěr ověření výkazu emisí

Pro dokončení ověření výkazu emisí ověřovatel alespoň:

- a) potvrdí, že byly provedeny všechny ověřovací činnosti;
- b) uplatní na souhrnné údaje závěrečné analytické postupy, aby zajistil, že neobsahují podstatné nepřesnosti;

- c) ověří, zda informace uvedené ve zprávě vyhovují požadavkům nařízení (EU) 2015/757;
- d) před vydáním zprávy připraví interní dokumentaci o ověření a návrh zprávy a předloží je v souladu s článkem 21 osobě provádějící nezávislý přezkum;
- e) pověří osobu, aby schválila zprávu na základě závěrů přijatých osobou provádějící nezávislý přezkum a údajů v interní dokumentaci o ověření, a oznámila to společnosti;
- f) oznámí Komisi a státu vlajky plavidla, zda jsou splněny podmínky pro vydání dokumentu o souladu.

Článek 19

Návrhy na zlepšení

1. Ověřovatel dá společnosti doporučení pro zlepšení týkající se neopravených nepřesností a neshod, které nevedou k podstatným nepřesnostem.
2. Ověřovatel může společnosti dát další doporučení pro zlepšení, která považuje s ohledem na výsledek ověřovacích činností za významná.
3. Při udělení doporučení společnosti zůstává ověřovatel vůči společnosti, plavidlu a systému monitorování a vykazování nestranný. Nesmí ohrozit svou nestrannost udělením rad nebo vypracováváním částí postupu monitorování a vykazování podle nařízení (EU) 2015/757.

Článek 20

Zpráva o ověření

1. Na základě shromážděných informací vydá ověřovatel společnosti zprávu o ověření ke každému výkazu emisí, který byl ověřován.
2. Zpráva o ověření obsahuje stanovisko ověřující výkaz emisí jako uspokojivý, nebo neuspokojivý v případě, že obsahuje podstatné nepřesnosti, které nebyly před vydáním zprávy opraveny.
3. Pro účely odstavce 2 se výkazy emisí považují za ověřené jako uspokojivé pouze tehdy, pokud neobsahují podstatné nepřesnosti.
4. Zpráva o ověření obsahuje alespoň níže uvedené náležitosti:
  - a) název společnosti a identifikaci plavidla;
  - b) jasné označení, že se jedná o zprávu o ověření;
  - c) totožnost ověřovatele;
  - d) odkaz na výkaz emisí a vykazované období, které jsou předmětem ověření;
  - e) odkaz na jeden nebo více plánů monitorování, které byly posouzeny jako uspokojivé;
  - f) odkaz na použitou normu či normy pro ověřování;
  - g) souhrn postupů ověřovatele, včetně informací o prohlídkách na místě nebo důvodech, proč od nich bylo upuštěno;
  - h) popřípadě souhrn podstatných změn plánu monitorování a údajů o činnosti ve vykazovaném období;
  - i) prohlášení o ověření;
  - j) popis případných neopravených nepřesností a neshod, včetně jejich povahy a rozsahu, zda mají podstatný dopad, či nikoliv, a prvek/prvky výkazu emisí, kterého/kterých se týkají;
  - k) popřípadě doporučení pro zlepšení;
  - l) datum zprávy o ověření a podpis osoby oprávněné jednat jménem ověřovatele.

Článek 21

Nezávislé přezkoumání výkazu emisí

1. Osoba provádějící nezávislý přezkum přezkoumá interní dokumentaci o ověření a návrh zprávy o ověření, aby ověřila, že postup ověřování proběhl v souladu s tímto nařízením a že byla uplatněna řádná odborná péče a úsudek.
2. Rozsah nezávislého přezkumu zahrnuje celkový postup ověřování stanovený v tomto oddíle a uvedený v interní dokumentaci o ověření.
3. Poté, co byl výkaz emisí schválen v souladu s čl. 18 písm. e), zahrne ověřovatel výsledky nezávislého přezkumu do interní dokumentace o ověření.

KAPITOLA III

POŽADAVKY NA OVĚŘOVATELE

Článek 22

Proces ověřování trvalé odborné způsobilosti

1. Ověřovatel vytvoří, zdokumentuje, zavede a spravuje proces ověřování trvalé odborné způsobilosti, aby zajistil, že všichni pracovníci pověřeni prováděním ověřovacích činností jsou způsobilí vykonávat úkoly, které jsou jim přiděleny.
2. Pro účely procesu ověřování odborné způsobilosti uvedeného v odstavci 1 ověřovatel vytvoří, zdokumentuje, zavede a spravuje:
  - a) kritéria obecné způsobilosti pro všechny pracovníky provádějící ověřovací činnosti v souladu s čl. 23 odst. 3;
  - b) kritéria zvláštní způsobilosti pro každou pracovní pozici v rámci ověřovatele vykonávajícího ověřovací činnosti, zejména pro auditora pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě, osobu provádějící nezávislý přezkum a technického odborníka v souladu s články 24, 25 a 26;
  - c) metodu pro zajištění trvalé odborné způsobilosti a pravidelného hodnocení výkonu všech pracovníků provádějících ověřovací činnosti;
  - d) postup pro zajištění trvalé odborné přípravy pracovníků provádějících ověřovací činnosti.
3. Ověřovatel pravidelně alespoň jednou ročně ověří způsobilost všech pracovníků provádějících ověřovací činnosti, aby potvrdil jejich trvalou odbornou způsobilost.

Článek 23

Ověřovací týmy

1. Pro každou ověřovací povinnost sestaví ověřovatel ověřovací tým schopný provádět ověřovací činnosti uvedené v článcích 5 až 20.
2. Ověřovací tým se skládá alespoň z jednoho auditora pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě a popřípadě – s ohledem na to, že se ověřovatel musí orientovat ve složitosti úkolů, které mají být provedeny, a být schopen provést nezbytné posouzení rizik – vhodného počtu dalších auditorů pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě anebo technických odborníků.
3. Členové týmu jsou jasně seznámeni se svou konkrétní úlohou v postupu ověřování a musí být schopni účinně komunikovat v jazyce požadovaném pro provádění ověřovacích úkolů a prověření informací předložených společnostmi.

Článek 24

Požadavky na způsobilost auditorů pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě

1. Auditři pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě musí být způsobilí posuzovat plány monitorování a ověřovat výkazy emisí v souladu s nařízením (EU) 2015/757 a tímto nařízením.

2. Za tímto účelem musí auditoři pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě alespoň:
  - a) znát nařízení (EU) 2015/757, toto nařízení, prováděcí nařízení (EU) 2016/1927, prováděcí nařízení (EU) 2016/1928, a příslušné pokyny vydané Komisí;
  - b) mít znalosti a zkušenosti v oblasti auditu údajů a informací, včetně:
    - i) metodik auditu údajů a informací, uplatnění úrovně závažnosti a posouzení závažnosti nepřesností;
    - ii) analýzy inherentních a kontrolních rizik;
    - iii) technik odběru vzorků v souvislosti s odběrem vzorku údajů a ověření kontrolních činností;
    - iv) posouzení informačních a datových systémů, IT systémů, činností týkajících se toku dat, kontrolních činností, kontrolních systémů a postupů kontrolních činností.
3. Kromě toho se zohlední specifické znalosti a zkušenosti v oblasti námořní dopravy, které jsou uvedeny v příloze.

Článek 25

Požadavky na způsobilost osob provádějících nezávislý přezkum

1. Osoba provádějící nezávislý přezkum musí splňovat požadavky na způsobilost vztahující se na auditory pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě ve smyslu článku 24.
2. Pro posouzení, zda je interní dokumentace o ověření úplná a zda byl v průběhu ověřovacích činností shromážděn dostatek podkladů, musí mít osoba provádějící nezávislý přezkum nezbytnou odbornou způsobilost pro:
  - a) analýzu poskytnutých informací a potvrzení její úplnosti a integrity;
  - b) zpochybnění chybějících nebo odporujících si informací;
  - c) kontrolu datové stopy pro účely posouzení, zda interní dokumentace o ověření poskytuje dostatečné informace pro návrh závěrů zjištěných v rámci vnitřního přezkumu.

Článek 26

Využívání technických odborníků

1. Pokud jsou v průběhu ověřovacích činností nebo procesu přezkumu potřeba podrobné znalosti a zvláštní znalosti, může auditor pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě nebo osoba provádějící nezávislý přezkum využít technické odborníky pod svým vedením a plnou odpovědností.
2. Kromě znalosti konkrétní problematiky musí být techničtí odborníci dostatečně seznámeni s otázkami uvedenými v článku 24.

Článek 27

Postupy pro ověřovací činnosti

1. Ověřovatelé vytvoří, zdokumentují, zavedou a spravují jeden nebo více postupů a procesů pro ověřovací činnosti popsané v člancích 5 až 21.
2. Při zavádění a uplatňování těchto postupů a procesů ověřovatel provede činnosti v souladu s harmonizovanou normou podle nařízení (ES) č. 765/2008 týkající se požadavků na subjekty validování nebo ověřování skleníkových plynů pro účely akreditace nebo jiných forem uznávání.

3. Ověřovatelé navrhnou, zdokumentují, zavedou a spravují systém řízení kvality, aby zajistili jednotnou tvorbu, provádění, zlepšování a přezkum postupů a procesů v souladu s harmonizovanou normou uvedenou v odstavci 2.
4. Kromě toho ověřovatelé zavedou níže uvedené postupy, procesy a opatření v souladu s harmonizovanou normou uvedenou v odstavci 2:
  - a) postup a politiku komunikace se společností;
  - b) vhodná opatření pro zajištění důvěrnosti získaných informací;
  - c) postup vyřizování opravných prostředků podaných společnostmi;
  - d) proces vyřizování stížností (včetně orientačních lhůt) společností;
  - e) postup vydání revidované zprávy o ověření, pokud je zjištěna chyba ve zprávě o ověření nebo výkazu emisí poté, co ověřovatel předložil zprávu o ověření společnosti.

Článek 28

Interní dokumentace o ověření

1. Ověřovatel připraví a vypracuje interní dokumentaci o ověření obsahující alespoň:
  - a) výsledky provedených ověřovacích činností;
  - b) plán ověřování a posouzení rizik;
  - c) dostatečné podpůrné informace pro posouzení plánu monitorování a návrhu zprávy o ověření, včetně zdůvodnění úsudků o tom, zda byly nepřesnosti podstatné, či nikoliv.
2. Interní dokumentace o ověření se vypracovává tak, aby osoba provádějící nezávislý přezkum uvedená v člácích 8 a 21 a vnitrostátní akreditační orgán mohly posoudit, zda bylo ověření provedeno v souladu s tímto nařízením.

Článek 29

Záznamy a komunikace

1. Ověřovatelé vedou záznamy, aby prokázali, že dodržují toto nařízení, včetně způsobilosti a nestrannosti svých pracovníků.
2. Ověřovatelé zajistí důvěrnost informací získaných v průběhu ověřování v souladu s harmonizovanou normou uvedenou v článku 27.

Článek 30

Nestrannost a nezávislost

1. Ověřovatelé jsou organizováni tak, aby zajistili svou objektivitu, nezávislost a nestrannost. Pro účely tohoto nařízení se použijí příslušné požadavky stanovené v harmonizované normě uvedené v článku 27.
2. Ověřovatelé neprovedou ověřovací činnosti v případě společnosti, která představuje nepřijatelné riziko pro jejich nestrannost nebo ve vztahu ke které jsou ve střetu zájmů.
3. Nepřijatelným rizikem pro nestrannost nebo střetem zájmů se rozumí mimo jiné to, že ověřovatel nebo jakákoliv součást téhož právního subjektu nebo jeho pracovníci a smluvní subjekty podílející se na ověřování, poskytují:
  - a) poradenské služby za účelem vypracování části procesu monitorování a vykazování popsaneho v plánu monitorování, včetně vypracování metodiky monitorování, návrhu výkazu emisí a návrhu plánu monitorování;
  - b) technickou pomoc pro vypracování nebo správu systému monitorování a vykazování nebo jiné příslušné informace podle nařízení (EU) 2015/757.

4. Ověřovatelé nezadají provedení nezávislého přezkumu nebo vydání zprávy o ověření třetí osobě.
5. Pokud ověřovatelé zadají provedení ověřovacích činností třetí osobě, měli by splnit příslušné požadavky stanovené v harmonizované normě uvedené v článku 27.
6. Ověřovatelé vytvoří, zdokumentují, zavedou a spravují proces, aby zajistili svou trvalou nestrannost a nezávislost i trvalou nestrannost a nezávislost těch, kteří tvoří součást téhož právního subjektu, a všech svých pracovníků. V případě zadání jinému subjektu se tyto povinnosti vztahují i na smluvní subjekty podílející se na ověřování. Tento proces musí splňovat příslušné požadavky stanovené v harmonizované normě uvedené v článku 27.

KAPITOLA IV

AKREDITACE OVĚŘOVATELŮ

Článek 31

Rozsah akreditace

Rozsah akreditace ověřovatelů zahrnuje posuzování plánů monitorování a ověřování výkazů emisí.

Článek 32

Cíle procesu akreditace

V průběhu procesu akreditace akreditovaných ověřovatelů a každoročního dozoru nad nimi v souladu s články 36 až 41 vnitrostátní akreditační orgány posoudí, zda ověřovatel a jeho pracovníci provádějící ověřovací činnosti:

- a) mají způsobilost posuzovat plány monitorování a ověřovat výkazy emisí v souladu s tímto nařízením;
- b) skutečně posuzují plány monitorování a ověřují výkazy emisí v souladu s tímto nařízením;
- c) splňují požadavky na ověřovatele uvedené v článcích 22 až 30, včetně těch, které se týkají nestrannosti a nezávislosti.

Článek 33

Minimální požadavky na akreditaci

Na minimální požadavky na akreditaci a požadavky na akreditační orgány se vztahuje harmonizovaná norma podle nařízení (ES) č. 765/2008 týkající se obecných požadavků na akreditační orgány, které akreditují subjekty posuzování shody.

Článek 34

Kritéria pro žádosti o akreditaci u vnitrostátních akreditačních orgánů

1. Právní subjekty usazené v některém členském státě žádají o akreditaci v souladu s článkem 7 nařízení (ES) č. 765/2008.
2. Pokud není právní subjekt žádající o akreditaci usazen v žádném členském státě, může podat žádost u vnitrostátního akreditačního orgánu kteréhokoliv členského státu, který uděluje akreditaci ve smyslu článku 16 nařízení (EU) 2015/757.

Článek 35

Žádosti o akreditaci

1. Žádosti o akreditaci obsahují informace vyžadované harmonizovanou normou uvedenou v článku 33.

2. Před zahájením posuzování uvedeného v článku 36 zpřístupní žadatelé vnitrostátnímu akreditačnímu orgánu na jeho žádost také informace o:
- postupech a procesech uvedených v čl. 27 odst. 1 a systému řízení kvality uvedeném v čl. 27 odst. 3;
  - kritériích způsobilosti uvedených v čl. 22 odst. 2 písm. a) a b), výsledcích trvalého procesu posuzování způsobilosti uvedeného v daném článku a jiné příslušné dokumentaci o způsobilosti všech pracovníků podílejících se na ověřovacích činnostech uvedených v člancích 24 a 25;
  - procesu pro zajištění trvalé nestrannosti a nezávislosti podle čl. 30 odst. 6;
  - technických odbornících a klíčových pracovnících podílejících se na posuzování plánů monitorování a ověřování výkazů emisí;
  - postupech a procesech pro zajištění odpovídajícího ověření, včetně těch, které se týkají interní dokumentace o ověření uvedené v článku 28;
  - příslušných záznamech podle článku 29;
  - dalších aspektech považovaných vnitrostátním akreditačním orgánem za podstatné.

Článek 36

Posuzování

- Pro účely posuzování uvedeného v článku 32 posuzovací tým alespoň:
  - přezkoumá všechny příslušné dokumenty a záznamy předložené žadatelem podle článku 35;
  - provede prohlídku na místě, aby přezkoumal reprezentativní vzorek interní dokumentace o ověření, a posoudí provádění systému řízení kvality žadatele a postupy či procesy pro ověřovací činnosti uvedené v článku 27;
  - pozoruje výkonnost a odbornou způsobilost reprezentativního počtu pracovníků žadatele, kteří se podílejí na posuzování plánů monitorování a ověřování výkazů emisí, aby bylo zajištěno, že jejich činnost je v souladu s tímto nařízením.
- Posuzovací tým provádí činnosti uvedené v odstavci 1 v souladu s požadavky harmonizované normy uvedené v článku 33.
- Posuzovací tým sdělí svá zjištění a neshody žadateli a vyžádá si vyjádření v souladu s požadavky harmonizované normy uvedené v článku 33.
- Žadatel přijme k odstranění všech neshod ohlášených podle odstavce 3 nápravná opatření a ve svém vyjádření uvede, jaká opatření k jejich vyřešení přijal nebo plánuje přijmout ve lhůtě stanovené vnitrostátním akreditačním orgánem.
- Vnitrostátní akreditační orgán přezkoumá vyjádření žadatele podle odstavce 4.
- Pokud vnitrostátní akreditační orgán shledá vyjádření žadatele nebo přijatá opatření nedostatečnými nebo neúčinnými, požádá žadatele, aby předložil další informace nebo přijal další opatření.
- Vnitrostátní akreditační orgán může také požadovat provedení následného posouzení nebo důkazy o tom, že bylo provedeno, aby posoudil skutečné provedení nápravných opatření.

Článek 37

Rozhodnutí o akreditaci a osvědčení o akreditaci

- Při přípravě a rozhodování, zda udělit, prodloužit nebo obnovit akreditaci žadatele, vnitrostátní akreditační orgán zohlední požadavky harmonizované normy uvedené v článku 33.

2. Pokud vnitrostátní akreditační orgán rozhodl o udělení nebo obnovení akreditace žadatele, vydá za tímto účelem osvědčení o akreditaci.
3. Osvědčení o akreditaci obsahuje alespoň informace vyžadované harmonizovanou normou uvedenou v článku 33.
4. Osvědčení o akreditaci platí po dobu pěti let ode dne vydání.

Článek 38

Každoroční dozor

1. Vnitrostátní akreditační orgán vykonává každoroční dozor nad každým ověřovatelem, kterému vydal osvědčení o akreditaci. Tento dozor sestává alespoň:
  - a) z prohlídky na místě uvedené v čl. 36 odst. 1 písm. b);
  - b) z pozorování výkonnosti a odborné způsobilosti reprezentativního počtu pracovníků ověřovatele v souladu s čl. 36 odst. 1 písm. c).
2. Vnitrostátní akreditační orgán vykoná první dozor nad ověřovatelem v souladu s odstavcem 1 do 12 měsíců ode dne, kdy bylo vystaveno osvědčení o akreditaci.
3. Plánování dozoru umožní vnitrostátnímu akreditačnímu orgánu posoudit reprezentativní vzorky činností ověřovatele a jeho pracovníků podílejících se na ověřovacích činnostech v rámci osvědčení o akreditaci v souladu s požadavky harmonizované normy uvedené v článku 33.
4. Na základě výsledků dozoru rozhodne vnitrostátní akreditační orgán, zda potvrdí pokračování akreditace.
5. Pokud ověřovatel provádí ověření v jiném členském státě, může vnitrostátní akreditační orgán, který mu udělil akreditaci, požádat vnitrostátní akreditační orgán tohoto jiného členského státu, aby prováděl dozor jeho jménem a na jeho odpovědnost.

Článek 39

Opakované posouzení

1. Vnitrostátní akreditační orgán před skončením platnosti osvědčení o akreditaci, které vydal, posoudí dotčeného ověřovatele opakovaně, aby zjistil, zda lze platnost osvědčení prodloužit.
2. Plánování opakovaného posouzení zajistí, že vnitrostátní akreditační orgán posoudí reprezentativní vzorek činností ověřovatele, na které se vztahuje osvědčení.

Při plánování a provádění opakovaného posouzení musí vnitrostátní akreditační orgán splnit požadavky harmonizované normy uvedené v článku 33.

Článek 40

Mimořádné posouzení

1. Vnitrostátní akreditační orgán může kdykoliv provést mimořádné posouzení ověřovatele, aby zajistil, že nadále splňuje požadavky tohoto nařízení.
2. Aby mohl vnitrostátní akreditační orgán posoudit potřebu mimořádného posouzení, informuje ověřovatel neprodleně tento orgán o jakýchkoliv zásadních změnách týkajících se jeho akreditace s ohledem na jeho postavení nebo činnost.

Mezi tyto zásadní změny patří i změny uvedené v harmonizované normě, na niž odkazuje článek 33.

Článek 41

Správní opatření

1. Vnitrostátní akreditační orgán může pozastavit nebo odejmout akreditaci ověřovatele, pokud ověřovatel nesplňuje požadavky tohoto nařízení.
2. Vnitrostátní akreditační orgán pozastaví nebo odejme akreditaci ověřovateli, pokud o to ověřovatel požádá.
3. Vnitrostátní akreditační orgán vytvoří, zdokumentuje, zavede a spravuje postup pozastavení a odnětí akreditace v souladu s harmonizovanou normou uvedenou v článku 33.
4. Vnitrostátní akreditační orgán pozastaví akreditaci ověřovatele, pokud ověřovatel:
  - a) nesplnil požadavky na způsobilost podle článku 22 týkající se postupů pro ověřovací činnosti podle článku 27, na interní dokumentaci o ověření podle článku 28 nebo na nestrannost a nezávislost podle článku 30;
  - b) porušil jakékoliv jiné specifické podmínky stanovené vnitrostátním akreditačním orgánem.
5. Vnitrostátní akreditační orgán odejme ověřovateli akreditaci, pokud:
  - a) ověřovatel neodstraní důvody, pro které bylo vydáno rozhodnutí o pozastavení osvědčení o akreditaci;
  - b) člen vrcholného vedení ověřovatele byl odsouzen za podvodné jednání;
  - c) ověřovatel úmyslně poskytl nepravdivé informace.
6. Proti rozhodnutím vnitrostátního akreditačního orgánu o pozastavení nebo odejmutí akreditace podle odstavců 1, 4 a 5 lze v souladu s postupy stanovenými členskými státy podle čl. 5 odst. 5 nařízení (ES) č. 765/2008 podat opravný prostředek.
7. Rozhodnutí vnitrostátního akreditačního orgánu o pozastavení nebo odejmutí akreditace se stávají účinnými jejich oznámením ověřovateli. Vnitrostátní akreditační orgán zváží s ohledem na povahu nesouladu dopad činností provedených před těmito rozhodnutími.
8. Vnitrostátní akreditační orgán ukončí pozastavení osvědčení o akreditaci, pokud obdrží uspokojivé informace a dospěje k závěru, že ověřovatel splňuje požadavky tohoto nařízení.

KAPITOLA V

POŽADAVKY NA VNITROSTÁTNÍ AKREDITAČNÍ ORGÁNY

Článek 42

Vnitrostátní akreditační orgány

1. Úkoly týkající se akreditace podle tohoto nařízení vykonávají vnitrostátní akreditační orgány jmenované podle čl. 4 odst. 1 nařízení (ES) č. 765/2008.
2. Pro účely tohoto nařízení vykonává vnitrostátní akreditační orgán své funkce v souladu požadavky harmonizované normy uvedené v článku 33.

Článek 43

Posuzovací tým

1. Vnitrostátní akreditační orgán jmenuje posuzovací tým pro každé posouzení prováděné podle požadavků harmonizované normy, jež je uvedena v článku 33.

2. Posuzovací tým se skládá z vedoucího posuzovatele odpovědného za provedení posouzení v souladu s tímto nařízením, a popřípadě vhodného počtu posuzovatelů nebo technických odborníků s příslušnými znalostmi a zkušenostmi v daném rozsahu akreditace.
3. Alespoň jedna osoba v posuzovacím týmu musí mít níže uvedené znalosti:
  - a) nařízení (EU) 2015/757, tohoto nařízení a dalších relevantních právních předpisů uvedených v čl. 24 odst. 2 písm. a);
  - b) vlastností různých typů plavidel a monitorování a vykazování emisí CO₂, spotřeby paliva a jiných příslušných informací podle nařízení (EU) 2015/757.

Článek 44

Požadavky na způsobilost posuzovatelů

1. Posuzovatelé musí být způsobilí provádět činnosti podle článků 36 až 41. Za tímto účelem posuzovatel musí:
  - a) splňovat požadavky harmonizované normy uvedené v článku 33;
  - b) mít znalosti o auditu údajů a informací v souladu s čl. 24 odst. 2 písm. b), získané odbornou přípravou, nebo přístup k osobě, která má znalosti takovýchto údajů a informací a zkušenosti s nimi.
2. Kromě požadavků na způsobilost uvedených v odstavci 1 musí vedoucí posuzovatelé prokázat způsobilost vést posuzovací tým.
3. Kromě požadavků na způsobilost uvedených v odstavci 1 musí mít osoby provádějící vnitřní nezávislý přezkum a osoby rozhodující o udělení, prodloužení nebo obnovení akreditace dostatečné znalosti a zkušenosti pro vyhodnocení akreditace.

Článek 45

Techničtí odborníci

1. Vnitrostátní akreditační orgán může do posuzovacího týmu přizvat technické odborníky k zajištění podrobných odborných znalostí a vědomostí týkajících se konkrétní problematiky, kteří slouží jako podpora posuzovateli nebo vedoucímu posuzovateli.
2. Techničtí odborníci provádí konkrétní úkoly pod vedením dotyčného vedoucího posuzovatele posuzovacího týmu, jenž má za toto provádění plnou odpovědnost.

Článek 46

Databáze akreditovaných ověřovatelů

1. Vnitrostátní akreditační orgány zřídí a spravují databázi, která je veřejně přístupná a obsahuje alespoň níže uvedené informace:
  - a) název, číslo akreditace a adresu každého ověřovatele akreditovaného daným vnitrostátním akreditačním orgánem;
  - b) popřípadě členské státy, ve kterých každý ověřovatel provádí ověřování;
  - c) datum udělení akreditace a datum skončení její platnosti;
  - d) informace o správních opatřeních, která byla ověřovateli uložena.

2. Jakákoliv změna v postavení ověřovatelů se sdělí Komisi pomocí příslušné standardní šablony.
3. Orgán uznáný podle článku 14 nařízení (ES) č. 765/2008 umožní a zharmonizuje přístup k vnitrostátním databázím.

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÉ USTANOVENÍ

Článek 47

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 22. září 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

Specifické znalosti a zkušenosti v oblasti námořní dopravy

Pro účely čl. 24 odst. 3 se zohlední znalosti níže uvedených problematik a zkušenosti s nimi:

- znalosti příslušných pravidel podle úmluvy MARPOL a úmluvy SOLAS, zejména těch, která se týkají energetické účinnosti plavidel ⁽¹⁾, technického předpisu NOx ⁽²⁾, pravidla pro oxidy síry ⁽³⁾, pravidla pro kvalitu pohonné ropné látky ⁽⁴⁾, předpisu o stabilitě v nepoškozeném stavu z roku 2008 a příslušných obecných zásad (například pokynů k vypracování plánu energetické účinnosti lodí (SEEMP));
- možné synergie mezi monitorováním a vykazováním podle nařízení (EU) 2015/757 a stávajícími systémy řízení specifickými pro námořní dopravu, (např. předpis ISM) a další příslušné pokyny specifické pro dané odvětví (například pokyny k vypracování plánu energetické účinnosti lodí (SEEMP));
- zdroje emisí na lodi;
- evidence plaveb a postupy zajišťující úplnost a přesnost seznamu plaveb (jak jsou předloženy společností);
- spolehlivé vnější zdroje (včetně údajů o výsledovatelnosti plavidla), které by mohly pomoci porovnat informace s údaji z plavidel;
- metody výpočtu spotřeby paliva používané plavidlem v praxi;
- uplatňování úrovní nejistoty v souladu s nařízením (EU) 2015/757 a příslušnými pokyny;
- uplatňování emisních faktorů pro všechna paliva používaná na palubě plavidla, včetně zkapalněného zemního plynu, hybridních paliv a biopaliv;
- nakládání s palivem, čištění paliva, systémy nádrží;
- údržba lodí/kontrola kvality měřicích zařízení;
- doklady o čerpání paliva, včetně dodacích listů zásobníků;
- provozní evidence, výpisy plaveb, výpisy z přístavů a palubní evidence;
- obchodní dokumenty, např. smlouvy o nájmu plavidla, náložné listy;
- stávající požadavky právních předpisů;
- provoz systému čerpání paliva plavidla;
- určování hustoty paliva plavidly v praxi;
- procesy a činnosti týkající se toku dat pro výpočet přepravovaného nákladu (vyjádřeného v objemu nebo hmotnosti) podle typů plavidel a jejich provozu v souladu s nařízením (EU) 2015/757;
- pojem nosnosti podle typu a provozu plavidla podle nařízení (EU) 2015/757 v souladu s prováděcím nařízením (EU) 2016/1928;
- procesy týkající se toku dat používané pro výpočet vzdálenosti, kterou loď urazila, a doby strávené na moři v souladu s nařízením (EU) 2015/757;
- strojní zařízení a technické systémy užívané na palubě plavidla pro určení spotřeby paliva, přepravního výkonu a jiné příslušné informace.

⁽¹⁾ Pravidlo 22, příloha VI úmluvy MARPOL.

⁽²⁾ Revidovaný technický předpis pro kontrolu emisí oxidu dusíku z naftových motorů námořních plavidel, (rezoluce MEPC.177(58)) pozměněná rezolucí MEPC.177(58)).

⁽³⁾ Pravidlo 14, příloha VI úmluvy MARPOL.

⁽⁴⁾ Pravidlo 18, příloha VI úmluvy MARPOL.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/2073**ze dne 23. listopadu 2016****o úhradě prostředků přenášených z rozpočtového roku 2016 v souladu s čl. 26 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 26 odst. 6 uvedeného nařízení,

po konzultaci s Výborem zemědělských fondů,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s čl. 169 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ⁽²⁾ mohou být prostředky nepřidělené na závazky týkající se opatření financovaných Evropským zemědělským záručním fondem (EZZF) uvedené v čl. 4 odst. 1 nařízení (EU) č. 1306/2013 přeneseny do následujícího rozpočtového roku. Toto přenesení je omezeno na 2 % původních prostředků a na částku úpravy přímých plateb podle článku 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ⁽³⁾ provedenou v předchozím rozpočtovém roce. Může vést k dodatečným platbám konečným příjemcům, kteří byli uvedenou úpravou dotčeni.
- (2) V souladu s čl. 26 odst. 5 nařízení (EU) č. 1306/2013 členské státy odchylně od čl. 169 odst. 3 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 uhradí přenášené prostředky podle čl. 169 odst. 3 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 konečným příjemcům, kteří podléhají míře úpravy v rozpočtovém roce, do něž jsou prostředky přenášeny. Tato úhrada se vztahuje pouze na konečné příjemce v těch členských státech, v nichž se v předchozím rozpočtovém roce uplatnil mechanismus finanční kázně ⁽⁴⁾.
- (3) Při stanovování výše přenášených prostředků, jež se mají vyplatit, se v souladu s čl. 26 odst. 7 nařízení (EU) č. 1306/2013 musí zohlednit částky na rezervu pro případ krizí v odvětví zemědělství uvedenou v článku 25 uvedeného nařízení, které nebyly do konce rozpočtového roku využité na krizová opatření.
- (4) V souladu s čl. 1 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1146 ⁽⁵⁾ se mechanismus finanční kázně použije na přímé platby v kalendářním roce 2015 s cílem vytvořit rezervu pro případ krizí ve výši 441,6 milionu EUR. O uplatnění rezervy pro případ krizí nebylo v rozpočtovém roce 2016 požádáno.
- (5) Na základě výkazů výdajů členských států za období od 16. října 2015 do 15. října 2016 dosahuje snížení v rámci mechanismu finanční kázně skutečně uplatněné členskými státy v rozpočtovém roce 2016 částky 435 milionů EUR.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 549.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1.).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 608).

⁽⁴⁾ V souladu s čl. 8 odst. 2 nařízení (EU) č. 1307/2013 se mechanismus finanční kázně v rozpočtovém roce 2016 nepoužije v Bulharsku, Chorvatsku a Rumunsku.

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1146 ze dne 8. července 2015, kterým se stanoví míra úpravy přímých plateb podle nařízení (EU) č. 1306/2013 pro kalendářní rok 2015 (Úř. věst. L 191, 17.7.2015, s. 6).

- (6) Nevyužité prostředky odpovídající částce úpravy v rámci mechanismu finanční kázně uplatněné v rozpočtovém roce 2016 ve výši 435 milionů EUR, které nepřesahují limit 2 % původních prostředků, mohou být tudíž po vydání rozhodnutí Komise v souladu s čl. 169 odst. 3 pátým pododstavcem nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 převedeny do rozpočtového roku 2017.
- (7) Za účelem zajištění, že úhrada těchto prostředků konečným příjemcům zůstane úměrná výši úpravy v rámci mechanismu finanční kázně, je záhodno, aby Komise určila částky, které jsou členskými státy pro úhradu k dispozici.
- (8) Aby členské státy nebyly nuceny na tuto úhradu dodatečně platit, musí být toto nařízení použitelné od 1. prosince 2016. Částky stanovené tímto nařízením jsou tudíž konečné a uplatní se, aniž by tím byla dotčena snížení v souladu s článkem 41 nařízení (EU) č. 1306/2013, na jakékoli jiné opravy zohledňované v rozhodnutích o měsíčních platbách, pokud jde o výdaje uskutečněné platebními agenturami členských států za říjen 2016, v souladu s čl. 18 odst. 3 nařízení (EU) č. 1306/2013 a na jakékoli srážky a doplňkové platby, které mají být provedeny v souladu s čl. 18 odst. 4 uvedeného nařízení, nebo na jakákoli rozhodnutí, jež budou přijata v rámci postupu schvalování účetní závěrky.
- (9) V souladu s čl. 169 odst. 3 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 mohou být prostředky nepřidělené na závazky přeneseny pouze do následujícího rozpočtového roku. Je tudíž záhodno, aby Komise stanovila data způsobilosti u výdajů členských států, pokud jde o úhradu v souladu s čl. 26 odst. 5 nařízení (EU) č. 1306/2013, a měla při tom na paměti zemědělský rozpočtový rok, tak jak je definován v článku 39 uvedeného nařízení.
- (10) Aby se zohlednilo krátké časové rozmezí mezi oznámením o plnění rozpočtu EZZF na rok 2016 v rámci sdíleného řízení za období od 16. října 2015 do 15. října 2016 ze strany členských států a potřebným počátečním datem použitelnosti tohoto nařízení, kterým by mělo být 1. prosince 2016, by toto nařízení mělo vstoupit v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Částky prostředků, které budou přeneseny z rozpočtového roku 2016 v souladu s čl. 169 odst. 3 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a které se v souladu s čl. 26 odst. 5 nařízení (EU) č. 1306/2013 poskytují členským státům za účelem úhrady konečným příjemcům, již v rozpočtovém roce 2017 podléhají míře úpravy, jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Přenášené částky jsou předmětem rozhodnutí Komise o přenosu prostředků v souladu s čl. 169 odst. 3 pátým pododstavcem nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

Článek 2

Výdaje členských států v souvislosti s úhradou přenášených prostředků jsou způsobilé k financování Unii, pouze pokud budou příslušné částky příjemcům vyplaceny před 16. října 2017.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. prosince 2016.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 23. listopadu 2016.

*Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel
Generální ředitelství pro zemědělství a rozvoj venkova*

PŘÍLOHA

Částky, které jsou k dispozici pro úhradu přenesených prostředků

(částky v EUR)

Belgie	6 414 552
Česká republika	11 049 216
Dánsko	10 864 696
Německo	60 049 657
Estonsko	1 293 797
Irsko	13 600 170
Řecko	17 254 566
Španělsko	55 869 779
Francie	90 755 440
Itálie	39 147 477
Kypr	368 399
Lotyšsko	1 676 449
Litva	3 462 420
Lucembursko	416 787
Maďarsko	15 068 124
Malta	34 366
Nizozemsko	8 963 299
Rakousko	7 080 542
Polsko	25 435 226
Portugalsko	6 735 448
Slovinsko	987 364
Slovensko	5 646 824
Finsko	6 067 712
Švédsko	7 922 613
Spojené království	38 847 027

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/2074**ze dne 25. listopadu 2016,****kterým se mění nařízení (EU) č. 37/2010, pokud jde o látku salicylan hlinitý (zásaditý)****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 470/2009 ze dne 6. května 2009, kterým se stanoví postupy Společenství pro stanovení limitů reziduí farmakologicky účinných látek v potravinách živočišného původu, kterým se zrušuje nařízení Rady (EHS) č. 2377/90 a kterým se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ⁽¹⁾, a zejména na článek 14 ve spojení s článkem 17 uvedeného nařízení,

s ohledem na stanovisko Evropské agentury pro léčivé přípravky vypracované Výborem pro veterinární léčivé přípravky,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 17 nařízení (ES) č. 470/2009 požaduje, aby byl maximální limit reziduí (dále jen „MRL“) farmakologicky účinných látek určených k použití v Unii ve veterinárních léčivých přípravcích pro zvířata určená k produkci potravin nebo v biocídních přípravcích používaných v chovu zvířat stanoven nařízením.
- (2) Tabulka 1 přílohy nařízení Komise (EU) č. 37/2010 ⁽²⁾ stanoví farmakologicky účinné látky a jejich klasifikaci podle MRL v potravinách živočišného původu.
- (3) Salicylan hlinitý (zásaditý) je v současnosti v této tabulce uveden jako povolená látka pro topické použití pro všechny druhy zvířat určené k produkci potravin s výjimkou skotu, koz, koňovitých, králíků a ryb. Salicylan hlinitý (zásaditý) je rovněž povolená látka pro skot, kozy, koňovité a králíky podle prozatímního MRL stanoveného pro tuto látku, který platí do 31. prosince 2016.
- (4) Evropské agentuře pro léčivé přípravky (EMA) byla předložena žádost o změnu stávající položky pro salicylan hlinitý (zásaditý), kterou se odstraní prozatímní status MRL u skotu, koz, koňovitých a králíků.
- (5) Agentura EMA na základě stanoviska Výboru pro veterinární léčivé přípravky doporučila odstranit prozatímní status MRL pro salicylan hlinitý (zásaditý) u skotu, koz, koňovitých a králíků.
- (6) Nařízení (EU) č. 37/2010 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (7) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro veterinární léčivé přípravky,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha nařízení (EU) č. 37/2010 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 152, 16.6.2009, s. 11.⁽²⁾ Nařízení Komise (EU) č. 37/2010 ze dne 22. prosince 2009 o farmakologicky účinných látkách a jejich klasifikaci podle maximálních limitů reziduí v potravinách živočišného původu (Úř. věst. L 15, 20.1.2010, s. 1).

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 25. ledna 2017.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 25. listopadu 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

V tabulce 1 přílohy nařízení (EU) č. 37/2010 se položka pro látku „salicylan hlinitý (zásaditý)“ nahrazuje tímto:

Farmakologicky účinná(-é) látka(-y)	Indikátorové reziduum	Druh zvířat	MRL	Cílové tkáně	Další ustanovení (podle čl. 14 odst. 7 nařízení (ES) č. 470/2009)	Zařazení podle léčebného účelu
„salicylan hlinitý (zásaditý)“	kyselina salicylová	skot, kozy, koňovití, králíci	200 µg/kg 500 µg/kg 1 500 µg/kg 1 500 µg/kg	svalovina tuk játra ledviny	ŽÁDNÁ	antidiaroeika a střevní antiflogistika“
		skot, kozy, koňovití	9 µg/kg	mléko		
	NETÝKÁ SE TÉTO POLOŽKY.	všechny druhy zvířat určené k produkci potravin s výjimkou skotu, koz, koňovitých, králíků a ryb	Není nutné stanovit MRL.	NETÝKÁ SE TÉTO POLOŽKY.	Pouze pro topické použití.	

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/2075**ze dne 25. listopadu 2016,****kterým se Španělsku přidělují dodatečné dny na moři v rámci divizí ICES VIIIc a IXa kromě Cádizského zálivu**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EU) 2016/72 ze dne 22. ledna 2016, kterým se pro rok 2016 stanoví rybolovná práva ve vodách Unie a rybolovná práva, jimiž disponují rybářská plavidla Unie v některých vodách mimo Unii, pro některé rybí populace a skupiny rybích populací a kterým se mění nařízení (EU) 2015/104⁽¹⁾, a zejména na bod 8.5 přílohy IIB uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Tabulka I přílohy IIB nařízení (EU) 2016/72 určuje maximální počet dní, během nichž smí být od 1. února 2016 do 31. ledna 2017 v divizích ICES VIIIc a IXa kromě Cádizského zálivu přítomna plavidla Unie o celkové délce 10 metrů nebo větší mající na palubě nebo používající vlečné sítě, dánské nevodý a podobná zařízení o velikosti ok 32 mm nebo větší, síť na chytání ryb za žábry o velikosti ok 60 mm nebo větší a dlouhé lovné šňůry pro lov při dně.
- (2) Podle bodu 8.5 přílohy IIB nařízení (EU) 2016/72 může Komise na základě trvalých ukončení rybolovných činností, k nimž došlo od 1. února 2015 do 31. ledna 2016, a s výhradou podmínek uvedených v bodě 8.5 přílohy IIB nařízení (EU) 2016/72, přidělit dodatečný počet dní na moři, kdy může být plavidlo s oprávněním členského státu, pod jehož vlajkou pluje, přítomno v oblasti a mít na palubě regulované zařízení.
- (3) Dne 27. května 2016 v souladu s bodem 8.4 přílohy IIB nařízení (EU) 2016/72 podalo Španělsko spolu s podpůrnými informacemi žádost o přidělení dodatečných dnů na moři na základě trvalého ukončení rybolovné činnosti. Španělsko dne 6. června 2016 potvrdilo, že 14 plavidel ukončilo rybolovné činnosti v období od 1. února 2015 do 31. ledna 2016.
- (4) Vzhledem k údajům předaným Komisi a s ohledem na metodu výpočtu stanovenou v bodě 8.2 přílohy IIB nařízení (EU) 2016/72 by mělo být Španělsku na období od 1. února 2016 do 31. ledna 2017 pro plavidla uvedená v bodě 1 uvedené přílohy přiděleno devět dodatečných dnů na moři.
- (5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro rybolov a akvakulturu,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Maximální počet dní na moři, po které může být plavidlo s oprávněním Španělska, pod jehož vlajkou pluje, jež má na palubě nebo používá regulované zařízení a na něž se nevztahují zvláštní podmínky, jak je stanoveno v tabulce I přílohy IIB nařízení (EU) 2016/72, přítomno v divizích ICES VIIIc a IXa kromě Cádizského zálivu, se zvyšuje na 126 dnů za rok.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 22, 28.1.2016, s. 1.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 25. listopadu 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/2076**ze dne 25. listopadu 2016****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾,s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.
- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

*Článek 2*Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 25. listopadu 2016.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel

Generální ředitelství pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)		
Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	MA	90,0
	TR	80,7
	ZZ	85,4
0707 00 05	MA	69,4
	TR	158,6
	ZZ	114,0
0709 93 10	MA	100,9
	TR	141,9
	ZZ	121,4
0805 20 10	MA	71,7
	ZA	138,5
	ZZ	105,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	JM	110,2
	TR	80,3
	ZZ	95,3
0805 50 10	AR	64,7
	CL	90,0
	TR	78,5
	ZZ	77,7
0808 10 80	CL	185,9
	NZ	177,5
	ZA	186,7
	ZZ	183,4
0808 30 90	CN	106,4
	TR	126,8
	ZZ	116,6

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (EU) č. 1106/2012 ze dne 27. listopadu 2012, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 471/2009 o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi, pokud jde o aktualizaci klasifikace zemí a území (Úř. věst. L 328, 28.11.2012, s. 7). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2016/2077

ze dne 17. října 2016

o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie v Mezinárodní námořní organizaci (IMO) na 70. zasedání Výboru pro ochranu mořského prostředí a 97. zasedání Výboru pro námořní bezpečnost k přijetí změn přílohy VI úmluvy MARPOL, pravidel II-1 úmluvy SOLAS, pravidel III/1.4, III/30 a III/37 úmluvy SOLAS, pravidel II-2/1 a II-2/10 úmluvy SOLAS, pravidla II-1/3-12 úmluvy SOLAS, úmluvy a předpisu o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků (STCW), předpisů o systémech protipožární bezpečnosti a předpisu z roku 2011 o programu rozšířených inspekci

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 100 odst. 2 ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Cílem činnosti Unie v odvětví námořní dopravy by mělo být zlepšování námořní bezpečnosti a ochrana mořského prostředí.
- (2) Výbor pro ochranu mořského prostředí (MEPC) Mezinárodní námořní organizace (IMO) se na svém 69. zasedání dohodl na zřízení systému povinného shromažďování údajů o spotřebě paliva a na nezbytných změnách kapitoly 4 přílohy VI Mezinárodní úmluvy o zabránění znečišťování z lodí (dále jen „příloha VI úmluvy MARPOL“). Očekává se, že tyto změny budou přijaty během 70. zasedání výboru MEPC, které se bude konat v říjnu 2016.
- (3) Výbor pro námořní bezpečnost (MSC) organizace IMO na svém 95. a 96. zasedání schválil změny pravidla II-1, pravidel III/1.4, III/30 a III/37, pravidel II-2/1 a II-2/10 a pravidla II-1/3-12 Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři (SOLAS), Mezinárodní úmluvy a Předpisu o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků (dále jen „úmluva a předpisy STCW“), Mezinárodních předpisů o systémech protipožární bezpečnosti (dále jen „předpis FSS“) a předpisu z roku 2011 o programu rozšířených inspekci (dále jen „předpis o ESP z roku 2011“). Očekává se, že tyto změny budou přijaty na 97. zasedání Výboru pro námořní bezpečnost, které se bude konat v listopadu 2016.
- (4) Změny kapitoly 4 přílohy VI úmluvy MARPOL stanoví povinný celosvětový systém shromažďování údajů, které budou shromažďovány a vykazovány každý rok některými loděmi, postupy ověřování vykázaných údajů, prohlášení o shodě, situace týkající se převodu vlastnictví, předkládání údajů Mezinárodní námořní organizaci (IMO), anonymizaci údajů a přístup k těmto údajům, jakož i postupy potvrzování shody pro lodě plující pod vlajkou států, které nejsou stranami přílohy VI úmluvy MARPOL. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/757⁽¹⁾ zavádí systém EU pro monitorování, vykazování a ověřování emisí CO₂ a energetické účinnosti námořní dopravy. Od 1. ledna 2018 platí pro všechny lodě o hrubé prostornosti vyšší než 5 000 tun, které připlouvají do přístavu spadajícího do jurisdikce některého členského státu, nacházejí se v takovém přístavu nebo z něho odplouvají, a to bez ohledu na to, kde jsou tyto lodě registrovány.
- (5) Článek 22 nařízení (EU) 2015/757 obsahuje ustanovení o přezkumu v případě, že by v této oblasti došlo k uzavření mezinárodní dohody. Přijetím změn kapitoly 4 přílohy VI úmluvy MARPOL bude tento proces přezkumu zahájen, což může vést k předložení návrhu na změnu nařízení (EU) 2015/757 s cílem zajistit v náležitém rozsahu jeho harmonizaci s celosvětovým systémem shromažďování údajů dohodnutým v rámci IMO.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/757 ze dne 29. dubna 2015 o monitorování, vykazování a ověřování emisí oxidu uhličitého z námořní dopravy a o změně směrnice 2009/16/ES (Úř. věst. L 123, 19.5.2015, s. 55).

- (6) Změny pravidel II-1/1, II-1/2, II-1/3, II-1/4, II-1/5, II-1/6, II-1/7, II-1/8-1, II-1/9, II-1/10, II-1/12, II-1/13, II-1/15 – 17, II-1/19, II-1/21 – 22 a II-1/35 úmluvy SOLAS zavádějí formulační a následné změny, jakož i změny, které se týkají požadavků na dělení lodí na úseky a stabilitu v narušeném stavu s cílem zlepšit funkční schopnost osobních lodí v případě jejich poškození. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/45/ES⁽¹⁾ se vztahuje na osobní lodě a vysokorychlostní osobní plavidla provozující vnitrostátní plavbu. Ustanovení čl. 6 odst. 2 písm. a) bodu i) uvedené směrnice stanoví, že nové osobní lodě třídy A musí plně vyhovovat požadavkům úmluvy SOLAS z roku 1974 v platném znění.
- (7) Změny pravidla II-1/1.2 úmluvy SOLAS, nové pravidlo II-1/19-1 a změny pravidel III/1.4, III/30 a III/37 úmluvy SOLAS týkající se havarijních cvičení jsou součástí celkové snahy o zvýšení funkční schopnosti plavidla poté, co dojde k jeho zaplavení, s cílem zlepšit bezpečnost nových i stávajících osobních lodí. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/106/ES⁽²⁾, zejména pravidlo V/2 uvedené v kapitole V přílohy I, obsahuje povinné minimální požadavky na výcvik a kvalifikaci velitelů, důstojníků, členů mužstva a ostatních osob na osobních lodích. Úmluva STCW, která byla do práva Unie začleněna prostřednictvím směrnice 2008/106/ES, obsahuje požadavky na výcvik týkající se stability lodě podle příslušných tabulek způsobilosti uvedených v předpisu STCW.
- (8) Změny pravidel II-2/1 a II-2/10 úmluvy SOLAS stanoví, že v kotelnách s domácími kotli o výkonu nižším než 175 kW, nebo u kotlů chráněných stabilními lokálními vodními protipožárními systémy již není třeba instalovat pěnové hasicí přístroje o minimálním objemu 135 l. Ustanovení čl. 6 odst. 2 písm. a) bodu i) směrnice 2009/45/ES stanoví, že nové osobní lodě třídy A musí plně vyhovovat požadavkům úmluvy SOLAS z roku 1974 v platném znění. Pravidla II-2/1 a II-2/10 úmluvy SOLAS jsou navíc použitelná i na nové osobní lodě tříd B, C a D a na stávající osobní lodě třídy B v souladu s bodem 6.7 („Hasicí zařízení ve strojovnách“) přílohy I kapitoly II-2 části A směrnice 2009/45/ES, v němž je stanoveno, že strojovny a kotelny by měly být vybaveny přenosnými zařízeními.
- (9) Změny pravidla II-1/3-12 úmluvy SOLAS zaplní mezeru v současném pravidle, jež se týká uplatňování předpisů o úrovni hluku na palubách lodí v případě lodí, na které byla uzavřena stavební smlouva před 1. července 2014, jejichž kýl byl položen nebo které byly v podobném stádiu stavby ke dni 1. ledna 2015 a později a které nebyly dodány před 1. července 2018. Článek 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/10/ES⁽³⁾ stanoví minimální požadavky na ochranu pracovníků a limitní hodnoty expozice a hodnoty expozice vyvolávající akci. Jakožto relevantní sekundární právní předpis navíc čl. 6 odst. 2 písm. a) bod i) směrnice 2009/45/ES umožňuje uplatňování úmluvy SOLAS z roku 1974 platném znění na nové lodě třídy A a pravidlo 15 uvedené v části C přílohy I zmíněné směrnice stanoví opatření pro snížení hluku ve strojovnách nových lodí třídy B, C a D.
- (10) Změny v úmluvě a předpisu STCW týkající se výcviku pro osobní lodě a změny části A a B předpisu STCW budou řešit nové problémy spojené s větší velikostí moderních výletních lodí a velkým počtem cestujících, kteří se nacházejí na jejich palubách, a zahrnují čtyři různé úrovně výcviku a školení: školení o nouzových situacích na osobních lodích, výcvik v řízení velkého množství lidí na osobních lodích, zvládání krizových situací na osobních lodích a výcvik v oblasti lidského chování a výcvik pro osobní lodě typu ro-ro. Směrnice 2008/106/ES, zejména pravidlo V/2 uvedené v kapitole V přílohy I, obsahuje povinné minimální požadavky na výcvik a kvalifikaci velitelů, důstojníků, členů mužstva a ostatních osob na osobních lodích.
- (11) Změny kapitoly 13 předpisu FSS jasněji stanoví, že výpočty rozměrů únikových cest, které se provádějí na základě očekávaného celkového počtu osob, které použijí jako únikové cesty schodiště, vchody, chodby a odpočívadla, mají být provedeny zvlášť pro dva různé případy obsazenosti uvedených prostor. Ustanovení čl. 6 odst. 2 písm. a) bodu i) směrnice 2009/45/ES stanoví, že nové osobní lodě třídy A musí plně vyhovovat požadavkům úmluvy SOLAS z roku 1974 v platném znění. Pro lodě třídy B, C a D, které byly postaveny dne 1. ledna 2003 nebo později, navíc na základě kapitoly II-2 části A přílohy I směrnice 2009/45/ES platí předpis FSS, který byl přijat rezolucí MSC.98(73).

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/45/ES ze dne 6. května 2009 o bezpečnostních pravidlech a normách pro osobní lodě (Úř. věst. L 163, 25.6.2009, s. 1).

(2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/106/ES ze dne 19. listopadu 2008 o minimální úrovni výcviku námořníků (Úř. věst. L 323, 3.12.2008, s. 33).

(3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/10/ES ze dne 6. února 2003 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví před expozicí zaměstnanců rizikům spojeným s fyzikálními činiteli (hlukem) (Úř. věst. L 42, 15.2.2003, s. 38).

- (12) Změny pravidel II-1/1, II-1/2, II-1/3, II-1/4, II-1/5, II-1/6, II-1/7, II-1/8-1, II-1/9, II-1/10, II-1/12, II-1/13, II-1/15 – 17, II-1/19, II-1/21 – 22 a II-1/35 úmluvy SOLAS, pravidel II-2/1 a II-2/10 úmluvy SOLAS a kapitoly 13 předpisu FSS spadají v míře, ve které mohou ovlivnit ustanovení směrnice 2009/45/ES týkající se osobních lodí a vysokorychlostních osobních plavidel provozujících vnitrostátní plavbu, do výlučné pravomoci Unie.
- (13) Změny v předpisu o ESP z roku 2011 zajistí harmonizaci s aktuálním zněním jednotných požadavků řady Z10 Mezinárodního sdružení klasifikačních společností (řada Z10 jednotných požadavků IACS), které se týkají inspekcí a vydávání osvědčení. Články 5 a 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 530/2012⁽¹⁾ zavádějí povinnost uplatňovat na ropné tankery s jednoduchým trupem starší než 15 let systém organizace IMO pro hodnocení stavu (CAS). Rozšířený inspekční program při prohlídkách plavidel přepravujících volně ložený náklad a ropných tankerů čili rozšířený inspekční program (ESP) upřesňuje, jak toto důkladnější posouzení provádět. Vzhledem k tomu, že CAS používá k dosažení svého cíle ESP, veškeré změny týkající se inspekcí ESP budou automaticky použitelné prostřednictvím nařízení (EU) č. 530/2012.
- (14) Unie není členem IMO ani smluvní stranou příslušných úmluv nebo předpisů. Je tudíž třeba, aby Rada zmocnila členské státy k vyjádření postoje Unie a k vyjádření jejich souhlasu s tím, aby byly těmito změnami vázány, nakolik tyto změny spadají do výlučné pravomoci Unie,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postojem, který má být zaujat jménem Unie na 70. zasedání Výboru pro ochranu mořského prostředí IMO, je souhlasit s přijetím změn kapitoly 4 přílohy VI úmluvy MARPOL, jak jsou stanoveny v příloze 7 dokumentu IMO MEPC 69/21/Add.1.

Článek 2

1. Postojem, který má být zaujat jménem Unie na 97. zasedání Výboru pro námořní bezpečnost IMO, je souhlasit s přijetím těchto změn:

- a) pravidel II-1/1, II-1/2, II-1/3, II-1/4, II-1/5, II-1/6, II-1/7, II-1/8-1, II-1/9, II-1/10, II-1/12, II-1/13, II-1/15 – 17, II-1/19, II-1/21 – 22 a II-1/35 úmluvy SOLAS, jak jsou stanoveny v příloze 1 oběžníku IMO č. 3644 ze dne 20. května 2016;
- b) pravidla II-1/1.2, nového pravidla II-1/19-1 a změn pravidel III/1.4, III/30 a III/37 úmluvy SOLAS, jak jsou stanoveny v příloze 1 oběžníku IMO č. 3644 ze dne 20. května 2016;
- c) pravidel II-2/1 a II-2/10 úmluvy SOLAS, jak jsou stanoveny v příloze 1 oběžníku IMO č. 3644 ze dne 20. května 2016;
- d) pravidla II-1/3-12 úmluvy SOLAS, jak jsou stanoveny v příloze 1 oběžníku IMO č. 3644 ze dne 20. května 2016;
- e) úmluvy a předpisu STCW týkající se výcviku pro osobní lodě a částí A a B předpisu STCW, jak jsou stanoveny v přílohách 8, 9 a 10 dokumentu IMO MSC 96/25/Add.1;
- f) kapitoly 13 předpisu FSS, jak jsou stanoveny v příloze 2 oběžníku IMO č. 3644 ze dne 20. května 2016;
- g) předpisu ESP 2011, jak jsou stanoveny v příloze 4 oběžníku IMO č. 3644 ze dne 20. května 2016.

2. Bude-li na 97. zasedání Výboru pro námořní bezpečnost IMO prováděn přezkum změn pravidla II-1/6 úmluvy SOLAS uvedeného v odst. 1 písm. a), je postojem, který má být zaujat jménem Unie, souhlasit s úpravami těch změn, které zvyšují stávající úroveň bezpečnosti.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 530/2012 ze dne 13. června 2012 o urychleném zavádění požadavků dvojitého trupu nebo rovnocenné konstrukce u ropných tankerů s jednoduchým trupem (Úř. věst. L 172, 30.6.2012, s. 3).

Článek 3

1. Postoj, který má být zaujat jménem Unie, stanovený v článcích 1 a 2, vyjádří členské státy, jež jsou členy IMO, jednající společně v zájmu Unie.
2. Drobné úpravy postojů uvedených v článcích 1 a 2 lze dohodnout bez dalšího rozhodnutí Rady.

Článek 4

Členské státy se zmocňují, aby vyjádřily souhlas s tím, že v zájmu Unie budou vázány změnami uvedenými v článcích 1 a 2, nakořik tyto změny spadají do výlučné pravomoci Unie.

Článek 5

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

V Lucemburku dne 17. října 2016.

Za Radu
předseda
L. SÓLYMOS

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2016/2078**ze dne 4. července 2016****o státní podpoře SA.41617-2015/C (ex SA.33584 (2013/C) (ex 2011/NN)), kterou poskytlo Nizozemsko ve prospěch profesionálního fotbalového klubu NEC v Nijmegenu***(oznámeno pod číslem C(2016) 4048)***(Pouze nizozemské znění je závazné)****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s čl. 108 odst. 2 Smlouvy⁽¹⁾, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. ŘÍZENÍ

- (1) V roce 2010 se Komise od občanů dozvěděla, že Nizozemsko provedlo opatření podpory ve prospěch profesionálního fotbalového klubu NEC v Nijmegenu. Stížnosti byly zaevidovány pod č. jedn. SA.31616 a SA.31767. V letech 2010 a 2011 obdržela Komise rovněž stížnosti týkající se opatření ve prospěch jiných profesionálních fotbalových klubů v Nizozemsku, a to MVV v Maastrichtu, Willem II v Tilburgu, FC Den Bosch v 's-Hertogenboschi a PSV v Eindhovenu. Dopisem ze dne 2. září 2011 poskytlo Nizozemsko Komisi další informace o opatření týkajícím se klubu NEC.
- (2) Dopisem ze dne 6. března 2013 Komise Nizozemsku sdělila, že se s ohledem na opatření ve prospěch klubů Willem II, NEC, MVV, PSV a FC Den Bosch rozhodla zahájit řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy.
- (3) Rozhodnutí Komise o zahájení řízení (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“) bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek k dotyčným opatřením.
- (4) Nizozemsko podalo v rámci řízení připomínky týkající se opatření ve prospěch klubu NEC dopisem ze dne 6. června 2013, který obsahoval také připomínky obce Nijmegen (dále jen „obec“) jako zúčastněné strany. Dne 27. února 2015 se konala schůzka s Nizozemskem, které se zúčastnila i obec. Další informace od Nizozemska byly obdrženy dne 10. dubna 2015, 11. května 2015, 13. května 2015 a 16. července 2015. Od zúčastněných stran neobdržela Komise žádné připomínky.
- (5) Po vydání rozhodnutí o zahájení řízení byla se souhlasem Nizozemska šetření týkající se jednotlivých klubů vedena zvlášť. Šetření týkající se klubu NEC bylo zaevidováno pod č. jedn. SA.41617.

2. PODROBNÝ POPIS OPATŘENÍ**2.1. Opatření a jeho příjemce**

- (6) Zastřešující organizací pro profesionální a amatérskou fotbalovou soutěž je národní fotbalový svaz Koninklijke Nederlandse Voetbal Bond (dále jen „KNVB“). Profesionální fotbal je v Nizozemsku organizován v rámci dvoustupňového systému. V sezóně 2014/2015 sestával z 38 klubů, z toho jich 18 hrálo v top lize (*eredivisie*) a 20 v nižší lize (*eerste divisie*).

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise ve věci SA.33584 (2013/C) (ex 2011/NN) – Nizozemsko – Podpora pro některé profesionální nizozemské fotbalové kluby v období 2008–2011 – Výzva k podání připomínek podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. C 116, 23.4.2013, s. 19).

⁽²⁾ Viz pozn. pod čarou č. 1.

- (7) Klub Nijmegen Eendracht Combinatie (dále jen „NEC“) byl založen v roce 1900 a domácí utkání hraje v Nijmegenu. Klub NEC má tuto právní strukturu: nadace Stichting Administratiekantoor N.E.C. vlastní společnosti Nijmegen Eendracht Combinatie B.V, Exploitatie-Maatschappij De Goffert B.V. a N.E.C. Horeca B.V. Příjemcem podpory v rámci opatření je společnost Exploitatie-Maatschappij De Goffert B.V. Podle informací, které Nizozemsko poskytlo, je klub NEC středně velkým podnikem, jehož počet zaměstnanců v roce 2015 po přepočtu na plné úvazky činil 62,3 (v roce 2010 po přepočtu na plné úvazky 69,5). V období, jehož se týká toto šetření, hrál klub NEC v top lize. V evropském turnaji (pohár UEFA) hrál naposledy v sezóně 2008/2009.
- (8) Od roku 2003 je klub NEC hlavním (nikoli však jediným) uživatelem víceúčelového stadionu Goffert, který se nachází ve velkém parku Goffert v Nijmegenu. Vedle stadionu v parku Goffert vybudovala obec v roce 2003 s podporou z Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) víceúčelový sportovní komplex *De Eendracht*. Komplex *De Eendracht* je pronajatý klubu NEC a k tréninku jej využívají i jiní.
- (9) Vztahy mezi obcí a klubem NEC s ohledem na komplex *De Eendracht* jsou stanoveny ve dvou smlouvách, jež byly uzavřeny v roce 2003: dohodě o záměru rozvíjet oblast, v níž se komplex *De Eendracht* nachází, v rámci širší vize politiky obce v oblasti sportu a smlouvě o nájmu komplexu *De Eendracht*.
- (10) V letech 2008 a 2009 se klub NEC obrátil na obecní orgány v souvislosti s doložkou ve smlouvách, podle níž měl nárok získat komplex *De Eendracht* od obce. S ohledem na tuto doložku, která byla popsána jako „opční právo“, klub NEC uvedl, že má v úmyslu získat ve vztahu ke komplexu „*opstalrecht*“ nebo „právo stavby“⁽³⁾. Ve svém prvním dopise klub NEC navrhl, že se svého opčního práva vzdá výměnou za náhradu ve výši 2,3 milionu EUR, která byla vypočítána na základě odhadované účetní hodnoty a skutečné hodnoty komplexu podle externího znaleckého odhadu. Podle názoru klubu NEC odpovídá rozdíl mezi oběma hodnotami výhodě, kterou by získal, pokud by uplatnil své opční právo. Ve druhém dopise klub NEC obci sdělil, že chce uplatnit své opční právo.
- (11) V roce 2010 obdržela obec v této záležitosti právní stanoviska dvou právních společností: jedno v lednu 2010, druhé v září 2010. První stanovisko bralo na vědomí doložku v nájemní smlouvě, podle níž smlouva platí do doby, dokud komplex *De Eendracht* nezíská nájemce (klub NEC), a uvádělo, že záměrem obce a klubu NEC bylo, aby komplex získal klub NEC, jakmile proti tomu nebudou existovat námitky ze strany EFRR. Stanovisko obsahovalo závěr, že klub NEC má platné (plné) právo na odkoupení komplexu. Na naléhání obecní rady bylo vyžádáno druhé stanovisko s ohledem na údajnou platnost nároku klubu NEC. V tomto stanovisku byl vyvozen závěr, že jedinou povinností obce je jednat s klubem NEC, jelikož dotyčná doložka nestanoví cenu ani mechanismus jejího určení.
- (12) V září 2010 souhlasila obec s odkoupením nároku za cenu ve výši 2,2 milionu EUR. Nizozemsko neoznámilo podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy záměr obce poskytnout klubu NEC náhradu za to, že se vzdá svého opčního práva. V souvislosti s uvedenou transakcí bylo zahájeno formální vyšetřovací řízení a dotyčná transakce je předmětem tohoto rozhodnutí.

2.2. Důvody zahájení řízení

- (13) V rozhodnutí o zahájení řízení zastávala Komise názor, že opatření podpory ve prospěch profesionálních fotbalových klubů pravděpodobně narušují hospodářskou soutěž a ovlivňují obchod mezi členskými státy ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Komise mimoto dospěla k předběžnému závěru, že obec poskytla klubu NEC selektivní výhodu s použitím státních prostředků, a udělila tudíž fotbalovému klubu podporu.
- (14) Za prvé, co se týká existence opčního práva, Komise vyvodila závěr, že založením jeho existence výhradně na prvním právním stanovisku a nezohledněním podrobnějšího druhého stanoviska Nizozemsko neprokázalo, že klub NEC měl právo na odkoupení komplexu za cenu, která nebyla stanovena ve smlouvě, ani nebyla sjednána.

⁽³⁾ Podle článku 5:101 nizozemského občanského zákoníku je „právo stavby“ (latinsky *ius superficarium*) právo k nemovitosti, které držitelé tohoto práva („superficiáři“) umožňuje mít nebo pořídit budovy, stavby nebo rostliny (vegetaci) na nemovitosti, která patří někomu jinému.

- (15) Za druhé, Komise s ohledem na soulad ceny zaplacené za vzdání se údajného opčního práva s tržními podmínkami zopakovala, že pokyny obsažené ve sdělení Komise o prvcích státní podpory při prodeji pozemků a staveb orgány veřejné moci⁽⁴⁾ (dále jen „sdělení o prodeji pozemků“), na něž Nizozemsko poukázvalo, „se týkají pouze prodejů veřejně vlastněných pozemků a staveb. Netýkají se veřejného nabývání pozemků a staveb nebo pronájmu či nájmu pozemků a staveb orgány veřejné moci. Takové úkony mohou obsahovat také prvky státní podpory.“ Komise také uvedla, že by tržně jednající hospodářské subjekty nepochybně posoudily i pravděpodobnost toho, že nájemce uplatní své opční právo, pakliže existuje. Mimo jiné by posoudily finanční prostředky, které má k dispozici.
- (16) Komise za třetí uvedla, že se klub NEC v době poskytnutí podpory nacházel ve finančních potížích, které byly dostatečně vážné na to, aby ohrozily jeho budoucnost jakožto profesionálního fotbalového klubu. Svaz KNVB při ověřování obchodního plánu klubu NEC na sezónu 2010/2011 klub NEC v červenci 2010 požádal o vnější záruku ve výši 1 967 000 EUR, přičemž v případě jejího neposkytnutí hrozila klubu NEC ztráta licence. Tato záruka (kterou podle informací, které má Komise k dispozici, poskytla soukromá obchodní společnost, nebyla tudíž udělena ze státních prostředků) byla zapotřebí navíc k částce ve výši 2,2 milionu EUR, již se týká toto rozhodnutí. Samotný klub NEC v červnu 2010 uvedl, že jeho finanční situace je znepokojivá, se záporným vlastním kapitálem, záporným provozním výsledkem v sezóně 2009/2010 a špatnou likviditní pozicí. V září 2009 přestal klub NEC hradit nájemné.
- (17) Za účelem posouzení slučitelnosti podpory s pokyny pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích⁽⁵⁾ (dále jen „pokyny“) si Komise vyžádala informace týkající se splnění všech požadavků stanovených v pokynech.
- (18) Komise nemohla zejména ověřit, zda byly dodrženy podmínky stanovené v bodech 34–37 pokynů týkající se povahy a plnění plánu restrukturalizace. Komise nemohla také ověřit, zda byla přijata přiměřená kompenzační opatření podle bodů 38–42. Dále bylo nutno prokázat, že podpora byla omezena na nezbytné minimum, že samotný příjemce poskytl odpovídající vlastní příspěvek na svou restrukturalizaci, že Nizozemsko bude předkládat kontrolní zprávy a že bude dodržena zásada „jednou a dost“.

3. PŘIPOMÍNKY NIZOZEMSKA

- (19) Nizozemsko nesouhlasí s tím, že opatření představuje státní podporu.
- (20) Nizozemsko v této souvislosti za prvé zdůrazňuje důležité souvislosti transakce. Podle Nizozemska obsahovalo rozhodnutí o zahájení řízení v tomto ohledu několik faktických chyb. V rozporu s tím, co bylo uvedeno v rozhodnutí o zahájení řízení, představoval stadion Goffert víceúčelové zařízení již před rokem 2003. Obec považuje využívání komplexu De Eendracht (a stadionu Goffert) k jiným než sportovním účelům za důležitý kontextuální faktor.
- (21) Nizozemsko zejména zdůrazňuje zájem obce na rozvoji špičkového sportovního a inovačního parku (*Topsport- en Innovatie Park*, dále jen „TIP“)⁽⁶⁾, který by zahrnoval stávající stadion Goffert a komplex De Eendracht. Přípravy na rozvoj parku TIP byly zahájeny ještě před tím, než klub NEC obci sdělil, že hodlá uplatnit své opční právo. Komplex De Eendracht hrál v plánech týkajících se parku TIP, které řídila obec, důležitou úlohu. Nizozemsko zdůrazňuje, že přípravy na park TIP pokračovaly dlouhou dobu po uskutečnění transakce v srpnu 2010. Obecní rada o pozastavení příprav parku TIP rozhodla teprve v březnu 2012. Podle Nizozemska by měla Komise vzít jednoznačně v potaz zásadní význam, který v té době mělo pro obec zachování vylučného vlastnictví u komplexu De Eendracht (včetně příslušného pozemku a stavby na něm), aby bylo možno park TIP vybudovat.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 209, 10.7.1997, s. 3.

⁽⁵⁾ Sdělení Komise – Pokyny Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích (Úř. věst. C 244, 1.10.2004, s. 2). Používání těchto pokynů bylo prodlouženo sdělením Komise o prodloužení používání pokynů Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích ze dne 1. října 2004 (Úř. věst. C 296, 2.10.2012, s. 3).

⁽⁶⁾ Obec zamýšlela přeměnit velkou část parku Goffert na „*Topsport- en Innovatie Park*“ („TIP“), a to na základě multidisciplinárního přístupu zahrnujícího sport, vzdělávání, zdraví a vědu. Tento projekt byl mezitím zrušen. Rozhodnutí o zahájení řízení se budoucího financování parku TIP netýkalo.

- (22) Nizozemsko v tomto ohledu odkazuje na zprávu o očekávaných hospodářských dopadech parku TIP, kterou v dubnu 2009 zveřejnila společnost European and Regional Affairs Consultants. Podle této zprávy měl mít park TIP podle očekávání nejen kladný dopad na hospodářství obce, včetně zvýšení zaměstnanosti a výdajů, nýbrž i různé nepřímé pozitivní hospodářské dopady v oblasti rozvoje znalostí, inovací, vzdělávání a celkové úrovně činnosti. Zpráva o „dopadech a příležitostech parku TIP Nijmegen“, kterou vypracovaly obec a společnost Buck Consultants, výslovně poukazuje na důležitou funkci komplexu De Eendracht při rozvoji parku TIP.
- (23) Nizozemsko za druhé vyzdvihuje platnost nároku klubu NEC. Nizozemsko objasnilo souvislosti, které vedly k vzniku opčního práva. Obec zdůraznila, že to souviselo s tím, že se klub vzdal svého práva stavby s ohledem na tehdy existující amatérský komplex, aby obec mohla tento komplex nahradit výstavbou nového komplexu De Eendracht. V roce 2000 měl právo stavby s ohledem na stávající amatérský komplex klub NEC, zatímco obec vlastnila příslušný pozemek. Jelikož komplex již nevyhovoval požadavkům svazu KNVB pro zachování fotbalové činnosti na tomto místě, obec (po konzultaci s klubem NEC) v roce 2002 rozhodla o vybudování nového víceúčelového zařízení, komplexu De Eendracht. Komplex De Eendracht byl vybudován z veřejných prostředků a byl částečně financován s podporou z EFRR. Aby bylo možno požádat o podporu z EFRR, musela komplex vybudovat obec a stavbu nebylo možno po dobu pěti let prodat. Klub NEC se proto vzdal svého práva stavby s ohledem na komplex, získal však opční právo (právo stavby) s ohledem na nový komplex De Eendracht. Podle Nizozemska záměrem bylo to, aby mohl klub NEC komplex De Eendracht převzít, jakmile to již nebudou zakazovat požadavky EFRR, ačkoli v té době nebyla stanovena pořizovací cena.
- (24) Nizozemsko proto popírá, že se obec řídila pouze jedním z právních stanovisek (viz 14. bod odůvodnění). Namísto toho zdůrazňuje, že mezi obcí a klubem NEC nikdy neexistoval spor ohledně nároku, který obě strany považovaly za platný. Nizozemsko v tomto ohledu odkazuje na článek 6:217 nizozemského občanského zákoníku, podle něhož k uzavření smlouvy postačuje pouze shoda stran.
- (25) Opční právo lze odvodit ze záměru a nájemních smluv uzavřených mezi obcí a společností Exploitatiemaatschappij De Goffert B.V. (viz 9. bod odůvodnění). Skutečnost, že doložka o opčním právu nestanoví cenu ani mechanismus jejího určení, není podle Nizozemska podstatná. V souvislosti s kupními smlouvami, v nichž strany neurčí cenu, článek 7:4 nizozemského obchodního zákoníku stanoví, že kupující musí zaplatit „přiměřenou cenu“.
- (26) Obec tvrdí, že rozhodnutí neřídít se druhým právním stanoviskem bylo založeno na řádných a oprávněných důvodech, jelikož se usuzovalo, že tvrzení uvedená ve druhém právním stanovisku nejsou podložena. Toto posílila skutečnost, že autor prvního právního stanoviska na druhé stanovisko reagoval a na svém názoru trval. Obec uvedla, že druhé stanovisko bylo jednoznačně politicky motivované, jelikož si je vyžádaly opoziční strany v obecní radě. Skutečnost, že toto druhé stanovisko bylo podrobnější (14. bod odůvodnění), nemůže vést k žádným závěrům ohledně platnosti tvrzení, která v něm byla obsažena.
- (27) Obec mimoto v této souvislosti podotýká, že dohoda mezi klubem NEC a obcí podléhá vnitrostátnímu soukromému právu a že případné posouzení platnosti nároku klubu NEC musí provést nizozemský soudce.
- (28) Nizozemsko za třetí poskytl další vysvětlení i ohledně stanovení hodnoty opčního práva. Nizozemsko uvedlo, že existenci výhody (a tudíž státní podpory) nelze předpokládat pouze z toho důvodu, že cena je stanovena v rámci jednání. V případě klubu NEC byla cena opce stanovena na základě nezávislého ocenění, a je proto podle nizozemských orgánů v souladu s tržními podmínkami. Nizozemsko ve skutečnosti tvrdí, že transakce nebyla selektivní a že klub NEC nezvýhodnila.
- (29) Nizozemsko poukazuje na skutečnost, že opatření není selektivní, je-li založeno na obecném vnitrostátním opatření. Transakce je konkrétně založena na občanském zákoníku, který má obecnou působnost a vztahuje se na všechny podniky. Hodnota transakce vycházela z ustanovení občanského zákoníku, která umožňují zaplacení „přiměřené ceny“. Podle Nizozemska tomu tak v daném případě bylo, jelikož v dubnu 2009 bylo provedeno nezávislé ocenění. Nizozemsko dospělo k závěru, že transakce není selektivní.

- (30) I kdyby se transakce považovala za selektivní, klub NEC by nebyl zvýhodněn, jelikož obec jednala jako investor v tržním hospodářství a zaplatila tržní cenu. Nizozemsko zdůrazňuje rozhodovací praxi Komise, podle níž se sdělení o prodeji pozemků použije analogicky, jestliže dotyčná věc souvisí s oceněním jiného majetku a vlastnických práv. Jelikož v daném případě je transakce založena na ocenění, jak je stanoveno ve sdělení o prodeji pozemků, lze ji považovat za transakci, která je v souladu s tržními podmínkami. I v případě, že by nebylo sdělení o prodeji pozemků použitelné, byla by transakce přesto v souladu s tržními podmínkami, jelikož i soukromý investor v tržním hospodářství by hodnotu opčního práva určil na základě nezávislého ocenění.
- (31) Obec zdůraznila, že mezi hodnotou transakce a hodnotou komplexu De Eendracht existuje úzká souvislost. Nezávislý znalecký odhad (ze dne 7. dubna 2009) se soustředí na dvě hodnoty. Na straně jedné stanovil prodejní cenu, kterou by prodávající mohl získat z prodeje práva stavby (na dobu 30 let) ve vztahu ke komplexu na základě stávající nájmní smlouvy uzavřené mezi obcí a klubem NEC [...] (*). Na straně druhé stanovil prodejní cenu, kterou by prodávající mohl získat z prodeje práva stavby ve vztahu ke komplexu na základě existujících podnájmních smluv uzavřených mezi klubem NEC a podnájemci, a to s přihlédnutím k vývoji tržního nájmného. Komplex byl skutečně předmětem nájmních smluv uzavřených jak mezi obcí a klubem NEC, tak i třetími stranami (klub NEC jednal jako provozovatel komplexu), viz rovněž 8. bod odůvodnění. Tato druhá hodnota byla stanovena na [...] EUR.
- (32) Obě ocenění jsou jinými slovy založena na předpokladu, že by komplex byl prodán jako pronajatý. Nizozemsko tvrdí, že podle nizozemských právních předpisů se při prodeji situace s ohledem na nájem nemění. Nový vlastník nemovitosti nahradí původního vlastníka jako pronajímatel. Stanovení prodejní hodnoty pronajaté nemovitosti na základě příjmů z nájmu je proto obvyklé.
- (33) Z nezávislých ocenění vyplývá, že obec mohla komplex De Eendracht pronajatý třetí straně prodat za maximální cenu ve výši [...] EUR. Podle Nizozemska to představuje maximální cenu, kterou by bylo možno od klubu NEC za komplex požadovat. Jakmile by klub NEC získal ve vztahu ke komplexu De Eendracht právo stavby, mohl by toto právo prodat za maximální cenu ve výši [...] EUR. Podle Nizozemska to znamená, že se klub NEC vzdal potenciální výhody v maximální výši [...] 2 064 000 EUR. Během jednání s klubem NEC byla konečná hodnota opčního práva stanovena ve výši [...] 2 223 000 EUR. [...]. Komise podotýká, že ocenění nezohledňovalo jednoznačně konkrétní situaci, tj. skutečnost, že komplex získá samotný klub NEC.
- (34) Nizozemsko poskytlo další podkladové informace týkající se nájmného, které byly použity ve znaleckém odhadu, s cílem vysvětlit důležitý rozdíl mezi oběma oceněními. Nizozemsko zejména uvedlo, že na cenu nájmu stanovenou pro klub NEC měla dopad řada faktorů, které ji snižovaly:
- Společnost Exploitiemaatschappij De Goffert B.V. nejenže si komplex pronajímala, nýbrž při podnájmu částí komplexu třetí stranám také jednala jako provozovatel. Komplex De Eendracht měl jednoznačně experimentální charakter a obec využila realizaci tohoto nového komplexu k zajištění většího propojení komplexu se společenskými činnostmi, hospodářským prostředím a blízkým okolím. Nebylo jisté, zda budou tyto sociálně-ekonomické projekty v praxi úspěšné, a nebylo vyloučeno, že třetí strany odejdou. To pro společnost Exploitiemaatschappij De Goffert B.V. zvyšovalo riziko.
  - Společnost Exploitiemaatschappij De Goffert B.V. zajišťovala rovněž údržbu a obnovu ploch, které dříve udržovala obec.
  - Klub NEC byl jediným možným partnerem, který mohl dosáhnout sociálně-ekonomických cílů obce.
  - Klub NEC původně ve vztahu ke komplexu disponoval právem stavby, zdarma se však tohoto práva vzdal (viz 23. bod odůvodnění).

Nizozemsko se na základě těchto skutečností domnívá, že cena nájmu hrazená klubem NEC, která tvoří základ první hodnoty vypočítané v rámci ocenění, je v souladu s tržními podmínkami.

- (35) Nizozemsko mimoto uvedlo, že nájmní smlouvu mezi klubem NEC a obcí je nutno považovat za nájmní smlouvu na dobu určitou, kterou obec nemohla vypovědět před konečným datem, jež se shoduje s převodem práva stavby na klub NEC. To vysvětluje, proč je v ocenění první hodnota založena na pevně stanoveném nájmném, zatímco druhá hodnota přihlíží k vývoji tržního nájmného.

(*) Důvěrné údaje.

- (36) Nizozemsko zdůrazňuje, že částka ve výši 2,2 milionu EUR splatná klubu NEC za opční právo nebyla vyplacena, nýbrž byla použita částečně k uhrazení nesplacených pohledávek klubu NEC a částečně jako záloha na nájemné (zaručené nájemné). Nájemní smlouva byla současně prodloužena do konce února 2043 a nájemné se zvýšilo [...]. Nizozemsko předpokládá, že původní nájemné bylo v souladu s tržními podmínkami, a tvrdí, že toto navýšení znamená, že nové nájemné převyšuje tržní úroveň. Alternativně by se mělo podle Nizozemska mít za to, že nové nájemné je v souladu s tržními podmínkami.
- (37) Nizozemsko za čtvrté tvrdí, že obec zohlednila finanční situaci klubu NEC v době transakce. V době transakce obdržela obec informace, které jí umožňovaly předpokládat, že navzdory svým finančním problémům bude moci klub NEC uplatnit své opční právo. V jednom ze svých dopisů (viz 10. bod odůvodnění) klub NEC obci výslovně sdělil, že se o získání komplexu De Eendracht, případně prostřednictvím klubu NEC, zajímá jeden komerční subjekt. Finanční potíže, s nimiž se klub NEC potýkal, mu proto nemusely nutně bránit v koupi komplexu De Eendracht. Dne 3. září 2010 byla obec navíc informována o tom, že klub NEC obdržel financování od komerčního subjektu: společnost [...] zakoupila předem část (sezónních) vstupenek na sezóny 2011/2012, 2012/2013 a 2013/2014. Jedná se o transakci, na niž Komise odkázala v rozhodnutí o zahájení řízení, avšak v rozporu s tím, co bylo uvedeno v rozhodnutí o zahájení řízení, nemělo financování formu záruky a uhrazená cena byla mnohem vyšší než 1,9 milionu EUR, jak bylo uvedeno v rozhodnutí o zahájení řízení (tj. přibližně 4 miliony EUR) (viz 16. bod odůvodnění). Tento signál, že komerční investor důvěřuje finanční situaci klubu NEC, představoval v té době pro obec další důvod, aby uznala možnost, že klub NEC uplatní své právo na odkoupení komplexu De Eendracht.
- (38) Podle Nizozemska proto obec jednala jako investor v tržním hospodářství a zohlednila (vnímanou) finanční situaci klubu NEC v té době.
- (39) Nizozemsko alternativně uvedlo, že i kdyby opatření představovalo státní podporu, byla by tato podpora slučitelná s vnitřním trhem. Podle Nizozemska jsou splněny podmínky pokynů a opatření by bylo možno jako takové považovat za slučitelné podle čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy. Nizozemsko poskytlo k doložení tohoto tvrzení faktické informace.
- (40) Co se týká finanční situace klubu NEC v okamžiku uskutečnění transakce, Nizozemsko předložilo další důkazy prokazující, že podnik NEC byl podnikem v obtížích. Obec si vyžádala zprávu o finanční situaci a budoucích vyhlídkách klubu, kterou předložila účetní společnost BDO⁽⁷⁾ krátce po transakci (dne 29. října 2010). Zpráva poukazuje na negativní hospodářské výsledky [...], záporný vlastní kapitál [...] a negativní vývoj pracovního kapitálu [...]. Zpráva prokazuje, že provozní výsledky klubu NEC byly negativní a v průběhu třiletého období se snižovaly. Ačkoli se klubu NEC v témže období podařilo udržet kladné čisté výsledky (kvůli příjmům z práv na přestup a prodeje hráčů), ve zprávě jsou jednoznačně prokázány klesající úrovně příjmů, zatímco struktura nákladů klubu NEC se velkou měrou nezměnila. Vlastní kapitál byl mimoto v posledních třech letech záporný a v témže období se snížila i platební schopnost klubu NEC.
- (41) Co se týká plánu restrukturalizace, klub NEC vypracoval plán zlepšení („*Plan van Aanpak*“)⁽⁸⁾ s cílem překonat finanční potíže. Tento plán byl v srpnu 2010 předložen svazu KNVB. Plán obsahuje popis okolností, které vedly k jeho finanční situaci, referenční srovnání s podobnými fotbalovými kluby a plánovaná opatření k dosažení zařazení do druhé kategorie (která udává, že finanční situace klubu je „vyhovující“, viz rovněž 75. bod odůvodnění).
- (42) S ohledem na kompenzační opatření Nizozemsko uvádí, že pokud by existovala podpora, byla by její výše omezená a její negativní dopady na hospodářskou soutěž by byly poměrně malé. V plánu restrukturalizace předloženém svazu KNVB však byla obsažena řada kompenzačních opatření.
- (43) Případná podpora by byla mimoto omezena na nezbytné minimum. V tomto ohledu byl významný vlastní příspěvek na restrukturalizaci poskytnut prostřednictvím opatření, na něž se odkazuje v 16. a 37. bodě odůvodnění, zatímco změna podmínek splácení úvěru vedla k snížení fixních nákladů na splátky ve výši 250 000 EUR ročně.
- (44) Co se týká kontroly, Nizozemsko se zavázalo předkládat Komisi požadované zprávy.

(7) „*Onderzoek naar financiële situatie en financieel toekomstperspectief N.E.C. Nijmegen*“, zpráva ze dne 29. října 2010 vyhotovená společností BDO, Nijmegen.

(8) *Plan van aanpak NEC*, srpen 2010.

- (45) Nizozemsko rovněž potvrdilo, že ve prospěch klubu NEC nebyla ani nebudou provedena další opatření podpory.

4. POSOUZENÍ OPATŘENÍ

4.1. Existence státní podpory podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy

- (46) V čl. 107 odst. 1 SFEU je stanoveno, že podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem. Podmínky stanovené v čl. 107 odst. 1 Smlouvy jsou kumulativní, a musí být proto splněny všechny, aby se opatření považovalo za státní podporu.
- (47) Získání údajného práva klubu NEC na odkoupení komplexu De Eendracht ze strany obce za částku ve výši 2,2 milionu EUR bylo financováno ze státních prostředků, jelikož finanční prostředky na dotyčnou transakci poskytla obec. To Nizozemsko nepopřelo.
- (48) Pokud jde o možný dopad na vnitřní trh, Komise uvádí, že se klub NEC účastní evropských fotbalových turnajů. Profesionální fotbalové kluby mimoto vykonávají hospodářské činnosti na řadě jiných trhů, než je účast ve fotbalových soutěžích, jako je trh pro přestupy profesionálních hráčů, propagace, sponzorování, prodej zboží nebo mediální pokrytí. Podpora pro profesionální fotbalový klub posiluje jeho postavení na každém z těchto mezinárodních trhů. Jsou-li proto státní prostředky použity k poskytnutí selektivní výhody určitému profesionálnímu fotbalovému klubu bez ohledu na ligu, v níž hraje, může tato podpora narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy⁽⁹⁾.
- (49) Zpochybnit nelze ani selektivitu opatření, které výslovně schválila obecní rada. Nizozemsko tvrdilo, že se opatření zakládalo na obecných vnitrostátních právních předpisech (viz 29. bod odůvodnění), a nebylo tudíž selektivní. Komise se však domnívá, že ačkoliv lze dohodu mezi klubem NEC a obcí považovat za dohodu podléhající obecnému nizozemskému právu, specifičnost dohody nejsou založena pouze na obecných zásadách, nýbrž také na konkrétních ustanoveních smlouvy nebo smluv uzavřených mezi klubem NEC a obcí. Je proto zřejmé, že opatření je zaměřeno na konkrétní podnik, klub NEC, a je tudíž selektivní.
- (50) Nizozemsko zastává názor, že klubu NEC nebyla poskytnuta žádná výhoda a že se transakce uskutečnila za tržních podmínek. Nizozemsko zejména uvedlo, že klub NEC měl s ohledem na komplex De Eendracht platné opční právo a že cena za odkoupení tohoto práva byla stanovena na základě nezávislého ocenění.
- (51) Co se týká platnosti nároku, Nizozemsko poskytlo dodatečné vysvětlení důvodů pro použití prvního právního stanoviska namísto druhého. Nizozemsko mimoto zdůraznilo, že by rozvoj parku TIP pravděpodobně nebyl možný, pokud by byl komplex De Eendracht prodán klubu NEC. Poskytnutí náhrady klubu NEC za to, že se vzdá svého opčního práva, bylo jednoznačně v zájmu obce.
- (52) Je třeba uvést, že není jasné, jakou cenu by klub NEC musel obci zaplatit, pokud by uplatnil své opční právo a získal komplex De Eendracht. Nizozemsko tvrdilo, že není-li cena sjednána, musí kupující podle nizozemského občanského zákoníku uhradit přiměřenou cenu. Jelikož se tato přiměřená cena blíží nebo rovná tržní hodnotě práva stavby vztahujícího se na komplex De Eendracht, zdá se, že by opční právo mělo jen omezenou ekonomickou hodnotu. V této situaci se náhrada ve výši 2,2 milionu EUR jeví jako nepřiměřeně vysoká a představovala by pro klub NEC výhodu.
- (53) Komise se bez ohledu na otázku, zda měl klub NEC skutečně platné opční právo, a jiná tvrzení týkající se výkladu nizozemského občanského zákoníku, domnívá, že hlavní otázkou, kterou je třeba posoudit, je to, zda se transakce uskutečnila za tržních podmínek a zda obec jednala jako soukromý hospodářský subjekt.

⁽⁹⁾ Rozhodnutí Komise týkající se Německa ze dne 20. března 2013 ve věcech Multifunktionsarena der Stadt Erfurt (SA.35135 (2012/N)), bod 12 a Multifunktionsarena der Stadt Jena (SA.35440 (2012/N)), souhrnná sdělení v Úř. věst. C 140, 18.5.2013, s. 1 a ze dne 2. října 2013 ve věci Fußballstadion Chemnitz (SA.36105 (2013/N)), souhrnné sdělení v Úř. věst. C 50, 21.2.2014, s. 1, body 12–14; rozhodnutí Komise týkající se Španělska ze dne 18. prosince 2013 o možné státní podpoře pro čtyři španělské profesionální fotbalové kluby (věc SA.29769 (2013/C)), bod 28, Real Madrid CF (věc SA.33754 (2013/C)), bod 20 a údajná státní podpora ve prospěch tří fotbalových klubů ve Valencii (věc SA.36387 (2013/C)), bod 16, zveřejněno v Úř. věst. C 69, 7.3.2014, s. 99.

- (54) V tomto ohledu musí Komise posoudit, zda by soukromý investor uzavřel za stejných podmínek předmětnou transakci. Hypotetický soukromý investor jedná jako obezřetný poskytovatel kapitálu, který usiluje o maximalizaci svých zisků, aniž by však podstupoval příliš velká rizika v poměru k výnosu. Zásada investora v tržním hospodářství by nebyla dodržena, pokud by byla cena opce stanovena na vyšší úrovni, než je tržní cena. Komise se domnívá, že řada prvků v rámci ocenění prokazuje, že kritérium investora v tržním hospodářství není splněno.
- (55) Za prvé není jasné, proč by se hodnota opčního práva rovnala rozdílu mezi prodejní hodnotou komplexu na základě nájemní smlouvy mezi obcí a klubem NEC na straně jedné a prodejní hodnotou založenou na nájemních smlouvách mezi klubem NEC a podnájemci s přihlédnutím k vývoji tržního nájemného na straně druhé. Komise uvádí, že si obec vyžádala nezávislé ocenění těchto dvou prodejních hodnot, nikoli ocenění opce jako takové. Ohledně důvodu toho, proč se rozdíl mezi těmito hodnotami rovná hodnotě opčního práva, nebyly předloženy žádné další souvislosti ani tvrzení.
- (56) Za druhé, použití těchto dvou hodnot k určení hodnoty opčního práva je (jak se zdá) založeno na předpokladu prodeje jakékoli třetí straně za jednu z těchto hodnot, nikoli však za druhou. První hodnota [...] je skutečně stanovena na základě prodeje práva stavby s ohledem na pronajatou nemovitost ze strany obce, tj. s nájemní smlouvou s klubem NEC jako daným „omezením“ v případě jakéhokoli kupce. Jelikož (jak tvrdí Nizozemsko) nájemní smlouvu nebylo možno vypovědět před převodem práva stavby na klub NEC, mohl naopak pouze klub NEC pokračovat v provozování komplexu ve vztahu k třetím stranám. Druhé hodnoty [...] (potenciální prodejní hodnota pronajaté nemovitosti na základě podnájemních smluv) proto mohl dosáhnout pouze klub NEC, a nikoli jiná třetí strana. Tento „smíšený“ přístup posiluje dojem, že by určení ceny opce na tomto základě pro účastníka trhu nemělo smysl.
- (57) Za třetí a v souvislosti s tím se v případě, použije-li se jako výchozí bod skutečnost, že se opčního práva neměla vzdát jakákoli třetí strana, nýbrž klub NEC, nezdá, že výsledná cena, která měla být uhrazena za to, že se klub NEC vzdá svého opčního práva, náležitě oceňuje „ušlé výhody“ pro klub NEC kvůli vzdání se opčního práva. Podle Nizozemska přišel klub NEC tím, že se vzdal svého opčního práva, o potenciální výhodu v hodnotě 2 milionů EUR (33. bod odůvodnění). Komise však podotýká, že bylo možno očekávat, že klub NEC zůstane provozovatelem komplexu i poté, co se svého opčního práva vzdá. Proto by mu i nadále plynuly stejné příjmy z nájmu, které byly základem druhé hodnoty použité ke stanovení ceny transakce [...]. Komise se domnívá, že skutečná výhoda, o kterou klub NEC přišel tím, že se vzdal svého opčního práva, by místo toho odpovídala nájemnému, jež by již nemusel obci hradit, pokud by komplex získal.
- (58) Obec za čtvrté každopádně zaplatila více, než byla částka, která byla stanovena na základě znaleckého odhadu ([...] viz 33. bod odůvodnění). Komise se domnívá, že podporu představuje přinejmenším rozdíl mezi oběma hodnotami. Podle nizozemských orgánů má rozdíl původ v jednáních s klubem NEC a každopádně je vyplacena celá částka ve výši 2,2 milionu EUR. Nizozemsko objasnilo, že prodloužení doby nájmu a zvýšení ročního nájemného zajišťuje, aby byla transakce pro obec z hlediska rozpočtu neutrální (36. bod odůvodnění).
- (59) Co se týká za páté této platby, Komise uvádí, že využití částky ve výši 2,2 milionu EUR klubem NEC k uhrazení nesplacených pohledávek a nájemného, které bylo třeba obci zaplatit, nelze považovat za proplacení. Pokud jde o zvýšení nájemného placeného ročně (36. bod odůvodnění), to lze považovat za vyplacení podpory pouze v případě, že navýšení představuje nájemné přesahující tržní úroveň. Nizozemsko nepředložilo žádné důkazy na podporu tvrzení, že vyšší nájemné od ledna 2011 lze považovat za nájemné převyšující tržní úroveň. Komise v této souvislosti podotýká, že nájemné, které klub NEC platí obci za celý komplex, je nižší než nájemné, jež klub NEC v současnosti získává za podnájem určitých částí komplexu, přičemž ze znaleckého odhadu vyplývá, že by klub NEC mohl v budoucnu docílit dokonce ještě vyššího nájemného.
- (60) Komise mimoto podotýká, že i kdyby byla původní výše nájemného s přihlédnutím k situaci v té době v souladu s tržními podmínkami (34. bod odůvodnění), zdá se, že v době stanovení nové výše nájmu již nebyly podstatné přinejmenším některé faktory, které snižovaly tehdy stanovenou cenu nájmu. Zejména lze mít za to, že se změnila rizika spojená s provozováním komplexu, který byl úspěšně provozován déle než pět let. Ani vzdání se možnosti získat právo stavby již nehrálo roli, jelikož dotyčná transakce řešila otázku vlastnictví do budoucna.

V lednu 2011 bylo tudíž možno očekávat, že tržní úroveň nájemného bude vyšší než v roce 2003, kdy byla uzavřena nájemní smlouva mezi obcí a klubem NEC. Je-li tomu tak, nelze mít za to, že vyšší nájemné odpovídá plně vyplácení podpory.

- (61) Rovněž je třeba uvést, že dotyčná částka má být vyplácena po dobu 33 let a že budoucí platby nebyly diskontovány.
- (62) Co je nedůležitější, Nizozemsko nepředložilo žádné důkazy, že před stanovením zvýšené sazby nájemného provedla obec důkladné posouzení a výpočet tržní výše nájemného. Výchozím bodem při výpočtu nové výše nájemného byla místo toho rozpočtová neutralita transakce.
- (63) Za šesté nejsou jasné výhody, jichž obec prostřednictvím této transakce dosáhla, a jejich přiměřenost s ohledem na přímé náklady ve výši 2,2 milionu EUR. Zdá se, že obec zaplatila mnohem více, než co kdy mohla z prodeje (pronajatého) komplexu získat, aby si zajistila vlastnictví, které jí již náleželo. Obec tvrdila, že hospodářské zájmy spojené s rozvojem parku TIP byly vzhledem k očekávaným dopadům parku TIP na hospodářství obce velmi vysoké. Ochotu obce zaplatit vyšší cenu může částečně vysvětlit očekávaný přínos plynoucí ze skutečnosti, že obec zůstane i nadále vlastníkem komplexu. Obec však jednoznačně neprovedla posouzení nákladů a přínosů transakce, které přihlíží k této dlouhodobé hodnotě projektu TIP. Komise se domnívá, že by účastník trhu provedl důkladnější posouzení očekávané návratnosti investice spojené s nabytím opčního práva.
- (64) Komise zastává i nadále názor, že podle informací, které byly v té době dostupné, nezohlednila obec dostatečně finanční potíže, jimž klub NEC v té době čelil, a jejich dopad na schopnost klubu odkoupit právo stavby ve vztahu ke komplexu De Eendracht. I kdyby třetí strany projevíly zájem o spolupráci s klubem NEC, celkovou finanční situaci nešlo opomíjet a bylo možno očekávat, že bude mít vliv na vyjednávací pozici klubu NEC ve prospěch obce.
- (65) Ze všech těchto důvodů se Komise domnívá, že se obec nechovala jako tržně jednající hospodářský subjekt, nýbrž poskytla klubu NEC podporu tím, že mu poskytla náhradu za vzdání se opčního práva ve výši 2,2 milionu EUR. Přesnou výši podpory nelze na základě informací, které Nizozemsko poskytlo, stanovit. Jelikož však maximální částku ve výši 2,2 milionu EUR lze považovat za nezbytnou pro provedení plánu restrukturalizace, není přesná výše podpory pro posouzení slučitelnosti důležitá.

4.2. Posouzení podle čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy

- (66) Komise musí posoudit, zda lze opatření podpory ve prospěch klubu NEC považovat za slučitelné s vnitřním trhem. Co se týká výjimek stanovených v čl. 107 odst. 3 Smlouvy, Komise podotýká, že se na žádný z nizozemských regionů nevztahuje výjimka stanovená v čl. 107 odst. 3 písm. a) Smlouvy. Dotyčné opatření podpory nemá napomoci uskutečnění některého významného projektu společného evropského zájmu ani napravit vážnou poruchu v nizozemském hospodářství ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. b). Nelze rovněž mít za to, že opatření je určeno na pomoc kultuře nebo zachování kulturního dědictví ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. d) Smlouvy.

4.2.1. Použitelné pokyny

- (67) Co se týká výjimky stanovené v čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy v souvislosti s podporami, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností, pokud tato podpora nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem, Nizozemsko tvrdilo, že by bylo možno použít tuto výjimku, pokud by Komise v rozporu se stanoviskem Nizozemska shledala, že dotyčné opatření představuje státní podporu.
- (68) Při posuzování pojmu „rozvoj hospodářských činností“ v odvětví sportu přihlíží Komise náležitě k ustanovením čl. 165 odst. 1 a odst. 2 poslední odrážky Smlouvy, podle nichž Unie přispívá k podpoře evropských hledisek sportu s přihlédnutím k jeho zvláštní povaze, jeho strukturám založeným na dobrovolné činnosti a jeho společenské a výchovné funkci.

- (69) Za účelem posouzení opatření podpory podle čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy vydala Komise řadu nařízení, rámců, pokynů a sdělení týkajících se forem podpory a horizontálních nebo odvětvových cílů, na něž je podpora poskytnuta.
- (70) Komise se domnívá, že je vhodné posoudit, zda by se mohla použít kritéria stanovená v pokynech ⁽¹⁰⁾. Komise v tomto ohledu podotýká, že pokyny nevylučují profesionální fotbal. Jedná se o hospodářskou činnost, pokyny se na ni tudíž vztahují.
- (71) V červenci 2014 zveřejnila Komise nové pokyny pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci nefinančních podniků v obtížích ⁽¹¹⁾. Zmíněné pokyny však nejsou na tuto neoznamovanou podporu, která byla poskytnuta v roce 2010, použitelné. Podle bodu 137 nových pokynů by tomu tak bylo pouze v případě podpory na záchranu či restrukturalizaci udělené bez schválení, pokud je celá podpora nebo její část poskytnuta po zveřejnění pokynů v *Úředním věstníku Evropské unie*. Podle bodu 138 pokynů z roku 2014 bude Komise ve všech ostatních případech postupovat podle pokynů platných v době, kdy byla podpora poskytnuta, a tedy v daném případě podle pokynů platných před rokem 2014.

4.2.2. Klub NEC jako podnik v obtížích

- (72) Podle bodu 10 písm. c) pokynů se nehledě na to, o jaký typ společnosti se jedná, podnik považuje za podnik v obtížích, pokud splňuje podmínky vnitrostátního práva pro zahájení kolektivního úpadkového řízení. V bodě 11 pokynů je uvedeno, že i při nesplnění těchto podmínek může být podnik považován za podnik v obtížích tehdy, kdy jsou patrné typické příznaky podniku v obtížích, například narůstající ztráta, narůstající dluh, slábnoucí peněžní tok atd. Podnik v obtížích je způsobilý pouze v případě, že prokazatelně není schopen se zotavit z vlastních zdrojů ani z prostředků, které získá od svých vlastníků/akcionářů či společníků nebo z tržních zdrojů.
- (73) Nizozemsko původně tvrdilo, že v sezóně 2008/2009 nebyl klub NEEC podnikem v obtížích. Skutečnosti uvedené v 16. bodě odůvodnění však spíše naznačují, že klub NEC čelil finančním potížím, jež byly dostatečně vážné na to, aby ohrožily jeho budoucnost jakožto profesionálního fotbalového klubu. Klub NEC byl proto podle Komise jednoznačně podnikem v potížích. Ve své reakci na rozhodnutí o zahájení řízení Nizozemsko uznalo, že klub NEC byl podnikem v obtížích a že tomu tak bylo i v době uskutečnění transakce. Nizozemsko předložilo další důkazy v tomto ohledu (viz 40. bod odůvodnění), které zejména prokazovaly, že provozní výsledky klubu NEC byly negativní a postupem času se snižovaly. Slučitelnost státní podpory pro klub NEC je proto třeba posoudit podle pokynů.

4.2.3. Obnovení dlouhodobé životaschopnosti

- (74) Pokyny v oddíle 3.2 vyžadují, aby bylo poskytnutí podpory podmíněno prováděním plánu restrukturalizace (viz body 34–37 pokynů), který musí v přiměřené lhůtě obnovit dlouhodobou životaschopnost podniku. Komise bere na vědomí, že tyto podmínky byly stanoveny v rámci plánu, který klub NEC v srpnu 2010 vypracoval pro svaz KNVB.
- (75) Komise v této souvislosti připomíná, že každý nizozemský profesionální fotbalový klub získává od svazu KNVB licenci, v jejímž rámci musí plnit různé povinnosti. Jedna z povinností v rámci stávajícího platného systému se týká finanční situace klubu. Klub je třikrát za sezónu podroben finančnímu ratingu na základě finančních zpráv popisujících mimo jiné jeho současnou finanční situaci a rovněž rozpočet na příští sezónu. Na základě těchto zpráv jsou kluby zařazeny do tří kategorií (1: nevyhovující, 2: vyhovující, 3: dobrá). Kluby v první kategorii mohou mít povinnost předložit plán zlepšení s cílem dosáhnout během tří let zařazení do druhé nebo třetí kategorie. Pokud klub plán neplní, může svaz KNVB uložit sankce, včetně oficiálního varování, snížení počtu bodů v soutěži a (jako poslední sankci) odebrání licence. V této souvislosti je třeba rovněž uvést, že profesionální fotbalový klub v Nizozemsku, který vyhlásil úpadek, o licenci přijde. Je-li založen nástupnický klub, nebyl by přijat přímo do profesionální fotbalové ligy, nýbrž by musel začít hrát v druhé nejvyšší amatérské lize.

⁽¹⁰⁾ Viz pozn. pod čarou č. 5.

⁽¹¹⁾ Sdělení Komise – Pokyny pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci nefinančních podniků v obtížích (Úř. věst. C 249, 31.7.2014, s. 1).

- (76) Klub NEC byl na základě finančních údajů pro sezónu 2009/2010 zařazen do první kategorie. Jeho plán restrukturalizace obsahoval opatření k dosažení zařazení do druhé kategorie po třech sezónách (do sezóny 2012/2013).
- (77) Plán restrukturalizace určil jako hlavní příčinu finančních potíží klubu NEC problematický vztah mezi obratem a náklady. Na vině byly zejména vysoké personální náklady, přičemž k negativním výsledkům přispěly i nižší příjmy z médií. Plán restrukturalizace se zaměřuje především na snížení nákladů a úspory byly hledány zejména v oblasti nákladů na hráče. K opatřením patřilo snížení počtu zaměstnanců (včetně snížení počtu zaregistrovaných hráčů), zmrazení platů a snížení platů nových hráčů, jakož i snížení příplatků. Do tří let měl podíl personálních nákladů v porovnání s obratem klesnout pod [...] % (oproti [...] % v březnu 2010). Předpokládalo se snížení řady dalších výdajů, například nákladů na trénink mládeže (fotbalová akademie). Veškeré investice do hmotných či nehmotných fixních aktiv přesahující částku ve výši [...] EUR musela schválit licenční komise svazu KNVB, což ve skutečnosti znamenalo, že klub NEC nemohl uskutečňovat žádné přestupy.
- (78) Komise konstatuje, že se plán restrukturalizace zabývá příčinami finančních potíží klubu NEC, zejména náklady na personál a hráče ve formě mezd a plateb za přestupy. Nelze očekávat, že profesionální fotbalový klub bude diverzifikovat svou činnost v rámci jiných trhů ve smyslu pokynů; lze však předpokládat, že dosáhne úspor u své hlavní činnosti, což klub NEC učinil. Plán restrukturalizace není závislý na vnějších faktorech, které může klub NEC sledovat, nemá však nad nimi plně kontrolu, jako je hledání dodatečných sponzorů nebo zvýšení počtu diváků.
- (79) V rozpočtu na sezónu 2010/2011 předpokládal klub NEC zlepšení provozních výsledků [...] snížením nákladů [...]. Konečné výsledky byly oproti předpokladům dokonce ještě lepší: ačkoli příjmy klesly (nižší příjmy ze zápasů kvůli špatné pohárové sezóně; nižší příjmy z médií; přerozdělení příjmů z výměn), snížily se i náklady [...] (snížení personálních nákladů, úspory v rámci fotbalové akademie, snížení obchodních nákladů). V prosinci 2011 zařadil svaz KNVB klub NEC do druhé kategorie.
- (80) Komise dospěla k závěru, že se plán restrukturalizace ze srpna 2010 zabývá dostatečně příčinami finančních potíží klubu NEC, jelikož zajišťuje opětovnou životaschopnost klubu NEC v dlouhodobém horizontu.

4.2.4. Zamezení přílišnému narušení hospodářské soutěže

- (81) Body 38–42 pokynů vyžadují, aby příjemce přijal kompenzační opatření s cílem co nejvíce omezit rušivé účinky podpory a její nepříznivý dopad na podmínky obchodování. V rozhodnutí o zahájení řízení vzala Komise na vědomí zvláštní povahu profesionálního fotbalu v tomto ohledu a navrhla řadu opatření, jež lze v rámci profesionálního fotbalu považovat za kompenzační opatření ve smyslu pokynů, například omezení registrovaných hráčů v mezích povolených národním svazem, schválení mzdových stropů pod úrovními obvyklými v odvětví, zákaz hrazení nákladů na přestupy nových hráčů po určitou dobu nebo zvýšení činnosti ve prospěch společnosti.
- (82) Jak je objasněno v 77. bodě odůvodnění, klub NEC skutečně snížil počet zaměstnanců a počet registrovaných hráčů i vyplacené mzdy. Mzdové náklady se měly snížit pod 60 % výše obratu. V období restrukturalizace nebyly možné platby za přestupy nových hráčů. Komise vyvozuje závěr, že byla přijata kompenzační opatření, jak se vyžaduje v pokynech, která měla dopad na oslabení soutěžního postavení klubu NEC v profesionálním fotbale.

4.2.5. Podpora omezená na minimum

- (83) V bodech 43–45 pokynů je uvedeno, že výše a míra podpory se musí omezit na úplné minimum. Očekává se, že příjemci podpory přispějí k plánu restrukturalizace významným dílem z vlastních zdrojů.
- (84) Komise bere na vědomí, že plán restrukturalizace je kromě dosažených vnitřních úspor do značné míry založen na financování externími soukromými subjekty. Transakce [...] (viz 37. bod odůvodnění) poskytla klubu NEC částku ve výši přibližně 4 milionů EUR ve formě vnějšího financování. V roce 2010 se mimoto změnilly podmínky splácení úvěru [...]. Namísto povinnosti splatit ročně [...] byly splátky od této doby založeny na příjmech z přestupů, což mělo pozitivní dopad na likviditu klubu NEC (viz 43. bod odůvodnění). Jinými slovy, vnější a vlastní příspěvek činí více než 4,25 milionu EUR, a tudíž podpora, která činí nejvýše 2,2 milionu EUR,

nepředstavuje v žádném případě více než přibližně 35 % celkových nákladů na restrukturalizaci. To splňuje požadavek uvedený v 44. bodě pokynů, aby v případě středního podniku, jako je klub NEC, bylo alespoň 40 % nákladů na restrukturalizaci pokryto vlastním příspěvkem příjemce, včetně financování z vnějších zdrojů, které svědčí o důvěře v životaschopnost příjemce.

4.2.6. *Kontrola a výroční zpráva*

- (85) Bod 49 pokynů vyžaduje, aby členský stát informoval o řádném provádění plánu restrukturalizace prostřednictvím pravidelných podrobných zpráv. Bod 51 stanoví méně přísné podmínky vztahující se na malé a střední podniky, u nichž za normálních okolností postačuje každoroční předložení kopií rozvahy a výkazu zisku a ztrát. Nizozemsko se zavázalo k předkládání těchto zpráv.

4.2.7. *Zásada „jednou a dost“*

- (86) Body 72–77 pokynů odkazují na zásadu „jednou a dost“, podle níž by měla být podpora na restrukturalizaci poskytnuta pouze jednou během období deseti let.
- (87) Nizozemsko se zavázalo dodržet požadavek „jednou a dost“ stanovený v pokynech. Nizozemsko potvrdilo, že během desetiletého období předcházejícího transakci neposkytlo klubu NEC podporu na záchranu nebo restrukturalizaci. Soulad s tržními podmínkami bude také základem při stávajících nebo budoucích jednáních s klubem NEC.

5. ZÁVĚR

- (88) Komise konstatuje, že Nizozemsko provedlo protiprávně opatření podpory ve prospěch klubu NEC v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy. Tuto podporu však lze považovat za slučitelnou s vnitřním trhem jako podporu na restrukturalizaci ve smyslu pokynů, jelikož jsou splněny všechny podmínky pro takovou podporu stanovené v pokynech,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora, kterou Nizozemsko poskytlo ve prospěch fotbalového klubu NEC v Nijmegenu, je slučitelná s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy o fungování Evropské unie.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Nizozemskému království.

V Bruselu dne 4. července 2016.

Za Komisi
Margrethe VESTAGER
členka Komise

OPRAVY

Oprava rozhodnutí Rady (EU) 2016/1970 ze dne 29. září 2016 o podpisu jménem Evropské unie a prozatímním provádění Dohody o partnerství, vztazích a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Novým Zélandem na straně druhé

(Úřední věstník Evropské unie L 304 ze dne 11. listopadu 2016)

Vyhlášení rozhodnutí Rady (EU) 2016/1970 je třeba považovat za neplatné.

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS